

சந்திர தீபம்

சைவநீதி வளர்த்திடும் தமிழ்ப் பத்திரிகை

தருமத்தைக் காத்து தவத்தைப் பெருக்கி சிவத்தைப் பேணத் திருவருள் கொண்டது.

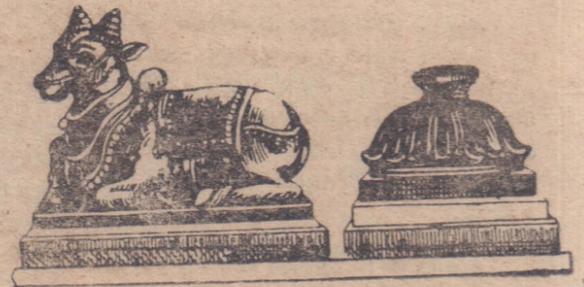

வெள்ளிக்கிழமை [20-3-81]

ரௌத்திரி வரு. பங்குனி மாதம் 7-ம் நாள்

இதழ்: 4 சுடர்: 10

பேர் அருள் திருநூல் மலர்

ஊரில் மல்கி வளரும் செம்மை நெறியாலே கோயில்கள் வளரும்

செம்மையான நெறி தொழுவாரிடம் இருந்தால் கோயிலில் அருள்வளரும்.
நாயன்மார் பாடல்பெற்ற தலங்கள் நன்மை பெற்றது நாயன்மாரது
செம்மை நெறியால் என்பதை எல்லாச் சைவமக்களும் உணரவேண்டும்

யோக சுவாமிகள் கருத்தும் இதுவேயாகும்

ஒரு நாள் சன்கைத்தைச் சேர்ந்த ஓர் வைத்தியர் ஓர் கதை நம்மிடம் தெரிவித்தார். தரம் யோக சுவாமிகளிடம் போனாராம்; சுவாமியை வணங்கிவிட்டு முன் இருப்ப சுவாமியை சன்கைத்திலும் சில நாள் வாழ்ந்தமையாலே தன்னை நோக்கி சன்கைத் தெற்கிலிருக்கும் பூதவராயர் கோவில் எப்படி இருக்கின்றது எனக் கேட்டார். நான் சொன்னேன் அவ்வளவு சிறப்பாக இல்லை என்றதும் சுவாமி என்னை நோக்கி அங்கு ஒரு விளக்கும் வைத்து பூதவராயர்க்கு நீரும் வார்த்து பூவும் சூட்டி வந்தால் பூதவராயர் நல்ல சிறப்பெய்தி உங்களுக்கு அருள்தருவார். பூவும் நீரும் தன்பாட்டில் கடவுளை வளர்க்கும்; ஒழுங்காய் நடந்து ஆரும் இதைச் செய்தால் எல்லாம் நல்லாய் வரும் என சுவாமி அவரிடம் தெரிவித்ததாக அந்த வைத்தியர் நமக்குத் தெரிவித்தார்.

ஆம் இதுதான் உண்மை; இந்த சுவாமியின் கதையில் உள்ள உண்மையைத்தான் கீழேதரப்படும் எம்பிரான் திருஞான சம்பந்தருடைய தேவாரமும் காண்பிக்கின்றது; இதை நன்றாக நம்மக்கள் உணரவேண்டும்.

பலர் என்கிடம் கேட்பது கோயில்களில் முன்பிருந்த அருள் இப்பொழுது இல்லை. யாது காரணம்? என்பார்கள். ஆனால் கோயிலில் அருளைப் பெறுவதற்கு மூலகாரணமாய் அடியார்கள் யாவருமே இல்லை. ஒரு கோயிலைச் சார்ந்து உண்மையும் செம்மை நடத்தையும் உடைய சிவனடியார்கள் தொண்டு புரிந்தால் அல்லவோ கோயிலில் அருள்சுரக்கும்; நினைத்தது சித்தியாகும். ஆனால் கோயில் இன்று உண்மையும் செம்மையுமுடைய அடியார் வசத்தில் இல்லையே. பதில் மூர்க்கம் பிடித்த

மக்கள் சையில் சிக்கி ஐயோ மூர்க்கத்தனமான பைத்தியகாரச் செயலைச் செய்யும் இடமாகவே கோயில் வந்துள்ளது.

மூர்க்கரை மூர்க்கர் உகப்பது போல சண்டாளர் சண்டாளருடன் கூடி (றேட் பேசி) சம்பளம் பேசி வேலை செய்கின்ற இடமாகவே கருதப்படுகிறது. கோயிலில் ஐயர் கூலிக் குப்பூசை; மேளம் கூலி; மணி அடிப்பவர் கூலி. பூமாலை கூலி அப்பாடா கோயிலில் நடைபெறும் சேவை எல்லாம் கூலியாகவே காணப்படுகின்றது.

ஒரு நாள் ஓர் அந்தணர் கொழும்பில் இருப்பவர் நம்மைச் சந்தித்தார். அவர் சொன்னார் நான் ஐந்துபிட்டி சுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிலில் கடமை செய்தேன். பின்னர் அங்குள்ள நிர்வாகம் அருச்சுணைக்கு ரிக்கந் வைத்து எமக்கு சம்பளம் தரப்போவதாகக் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டதும் நான் சொன்னேன் எனது பணிக்கு உங்களால் சம்பளம் தரமுடியாது. ஆனதால் நான் இன்றுடன் இந்தக்கோயில் குருக்கள் வேலையில் இருந்தும் நீக்குகின்றேன் எனக் கூறிவிட்டு நான் அக்கோயிலை விடுத்து வந்துள்ளேன்.

தொடர்ந்தும் அந்த அந்தணர் சொன்னார் "சண்டாளகே தேவலகா பவந்தி" என்றொருவட மொழி வாக்கியம் உண்டு. அதாவது கூலிக் குப்பூசை செய்யும் பிராமணன் சண்டாளன் என வருணிக்கப்படுவான். ஆதலாலே நான் கூலிக்குப் பூசை செய்து சண்டாளனாக விரும்பவில்லை. நான் ஆதிசைவப்பிராமணன். நான் நல்ல ஒழுக்கமுடன் வாழ்ந்து எம்பெருமானுக்கு தொண்டு செய்கிறேன். இன்றும் என் வீட்டில் இருந்து எனது அறத்திற்குரிய பணி

யைச் செய்கிறேன் எனக் கூறி முடித்தார்.

இந்த வார்த்தையைத் தான் எல்லா சைவமக்களையும் உணரும்படி வேண்டுகின்றோம். எல்லாப் பேற்றிலும் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்யும் பேற்றைப்பெறல் மிசவும் அரிது. அப்படியாக இறைவன் பணியைச் செய்ய வந்தவாய்ப்பின்பணம் இடைப்புருந்தால் பின்னர் அந்தப்பணி மாசுபடும். இதை நன்கு உண்மை என நினையுங்கள்.

இறைவனுக்குச் செய்யும் பணியை காசுக்குச் செய்யப்போனால் காசுக்காக பணி செய்யும் அவர் ஒரு போதும் செம்மை உடைய நடையினைப் பெறமாட்டார்; செம்மை எப்பொழுது ஒருவரிடம் தென்படும் என்றால் காசு அவர் நீங்கிய பின்தான் தென்படும்.

உலகில் மக்களைக் கவலைக்குள் ளாக்குவது காசு. உயர்வு தாழ்வையே வருவிப்பது காசு. போட்டி பொருமை கபடம் வஞ்சனை இத்தனையையும் பெருக்கிக் கொள்வது காசு; காசை பெரும் பேருக்க கருதிக் கொண்டவர் பின்னர் எக்காலமும் நலன் எய்தல் கடினம்.

இன்று பல பிராமணக் குடும்பங்கள் தமது தொண்டை வருவாயாக மாற்ற எத்தனித்து மிகவும் கீழ்மைப்பட்ட வாழ்வை தமக்குள் வருவித்துக்கொண்டனர். இவரிடம் வாடுவி இருக்கலாம் கார் இருக்கலாம் கொண்டா மோட்டர் சயிக்கிள் இருக்கலாம் காஸ்சட்டை சப்பாத்து பட்டு வேட்டி சால்வை தங்க உருத்திராக்கம் முதல் பலவும் இருக்கலாம் காசும் பல பதினாயிரக் கணக்கில் இருக்கலாம்; கிரியை முறைகள்

விளங்கிய விவாசக்காரராலும் இருக்கலாம். ஆனால் செம்மை இவரிடம் இல்லை. செம்மை இலாதவர் செய்த பூசையால் சிறப்பு வருமோ? கோயிலில் அருட்செறிவு வருமோ? இதைச் சிந்தித்து மக்கள் தெளியட்டும்.

நமக்கு இதை தெரிவிக்க வேண்டிய கடமை ஒன்று இருப்பதால் நாம் இதைத் தெரிவிக்கின்றோம். உண்மையாம்படி நாம் ஒரு கட்சியாக நின்று யாரிடமும் இதைப் பற்றிய கருத்து வேற்றுமைகளில் கூறவரவில்லை.

எமது பிராமண சமூகம் முழுவதும் ஆதிசைவ பிராமண கோத்திர ஒழுக்கத்தின் சீலமுடைய ஒழுக்கத்தில் வரவேண்டும். திருநீறுபூசும் அத்தனை பிராமணர்களும் சிவனை முதல்வராகக் கொள்ள வேண்டும்.

யோகசுவாமி ரற்சிந்தனையில் சொல்வது "சிவன் ஒருத்தனே தெய்வமடி. சென்னியிலே கங்கைபாயுதடி அவனன்றி ஒன்றும் இல்லை யடி பெண்ணே, அங்கையிலே மழுமானடி" எனக் கூறியருள்கின்றார்.

ஒருநாள் யோக சுவாமி ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சிவனைத் தியானம் செய்தால் மலச்சிக்கல் ஏற்படாது; வயிற்றுல்கூட நல்லாய்ப்போகும் எனக் கூறினார். புண்ணியம் செய்வார்தான் சிவனைப் போற்றுவார்கள். புண்ணியம் இலாதபோது எவராலும் சிவனை நாடமுடியாது.

ஆகவே ஒரு அந்தணர் ஒழுங்காகச் சிவபூசை செய்து வருவாராயின் அவரிடத்து செம்மை பிறக்கும்; அவரது செம்மையால் கோயில் வளரும்; சிவபூசை செய்தலை ஆத்மார்த்தம் எனச் சொல்லப்பெறும்; சிவபூசைதான் சைவம்; சிவபூசையை

தனது இல்லத்தில் ஒழுங்காகச் செய்ய மாட்டாதவர் எந்த ஒரு நிலையிலும் கோயில் பூசை செய்து கோயிலை அருளால் உயர்ந்த நிலைக்கு ஆட்படுத்த மாட்டார்.

இன்று சந்திரதீபத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்து இப்பத்திரிகை வளர வேண்டும் என ஆசிரியரும் பிராமண உத்தமர்கள் அனைவரும் ஒழுங்காகச் சிவபூசை செய்பவர்கள். அடுத்து அந்தச் சிவபூசை மகிமையால் நல்ல சிறப்புகளைப் பெற்று தமது அருள் நிலையால் பலருடைய நோய் பிணி இவற்றை மாற்றும் பேறும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆனால் இன்றைய பிராமண இளைஞர்கள் பலரும் சிவபூசை செய்வதில்லை. பதில் கறடி பூசை செய்கின்றனர். கறடிபோல் சடை கால் சட்டை மீசை அப்பாடா எல்லா விதமான நாகரீகமும் இவரிடம் உண்டு.

உதாரணம் இன்று எமக்கு சைவ நெறியில் பிராமணச் சிறுவர்களை நல்நிலைப்படுத்த தகுந்த ஆசிரியர் இல்லை. ஆசிரியர்கள் இருக்கக்கூடிய நல் ஒழுக்கமுடைய சில பிராமணர்களும் தமது குலத்தில் நாலு பிள்ளைகளையாவது நல் ஒழுக்கமுடைய நற்செறிவில் பழக்கி உய்யவைக்க விருப்பமில்லை.

பிராமணப்பிள்ளைகளின் பயிற்சிக்கல்வி நிலையம் ஏனைய கல்வி நிலையம் போன்று இருக்கக்கூடாது. அங்கு பிள்ளைகள் நல் ஒழுக்கம் பெறும் வழியைப் பெற வழிவகுக்கும் நிலையமாக அவை அமைய வேண்டும். அந்த இடம் முதல் அமைதிக்குரிய இடமாக இருந்து சாந்தம் சத்தியம் தருமம் புலன் அடக்கம் முதல் நற்பண்புகளையும் வளர்க்கும் இடமாக அமைய வேண்டும். இதை எல்லாம் சிந்தித்துத்தான் சந்திரதீபத்தின் அறுசரணையில் ஓர் நற்பயிற்சி பெறுதற்கு வாய்ப்பு பெற வழிகண்டோம்.

ஆனால் தீய ஒழுக்கமுடைய பிராமணர் பலர் நமது நிலையம் தொழில் படாதவாறு பல தடைகளையும் ஏற்படுத்திவருகிறார்கள். ஏதோ திருவருளை நம்பி நாம் இப்பணியை ஆரம்பித்தோம். என்றே ஒரு காலத்திலாதல் என்பணி சிறப்பும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

இன்றைய பெரும்பாலான அந்தணர் தமது குலத்தின் நன்மையை உணராத கீழ்நோக்கிப்போய் சூத்திரகுலம் செய்யாத பல பழிகளையும் கூசாது செய்கிறார்கள். இவர்கள் இந்த நிலையில் தாம் ஒரு உயர்ந்த நெறிக்குரியவர் என்பதைச் சந்தேகமும் சிந்திக்கிறார்கள் இல்லை. எல்லாருமாக நமது சைவசமயத்தினை கீழ்மைப்படுத்துவதைக் காண நமது மனம் சிக்கின்றதில்லை.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தமது ஒரு தேவாரத்தில் அந்தணர்கள் உலகிற்கு ஓர் அணிகலம் எனப் பாடியிருக்கிறார். ஆனால் இதன் உண்மை நிலையை இன்று ஒரு அந்தணரும் உணர்வதாக இல்லை. பல அந்தணரும் தாம் உலகில் பிறந்த ஏனைய மக்கள் போலத்தான் என நினைக்கிறார்கள். ஏனைய மக்கள் போலப் பிறந்தும் இருப்பிப்பாளர் என்ற சிறப்பைப் பெற்றார் என்பதைக் கூட அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கிறார்கள் இல்லை.

இந்த நிலையில் பல அந்தணரும் நல் உணர்வு இன்றி தமது குலத்தின் ஒழுக்கம் இன்றி செயல் இன்றி கூலிக்கு மாரடிக்கும் ஓர் கொடுமை பீடித்த சண்டாளராகிவிட்டனர்.

இன்றுள்ள அந்தணர் பலருக்கும்

கடவுள் நம்பிக்கை இல்லை. கடவுள் என்று சொன்னால் சிரிப்பார்கள். கடவுள் நம்பிக்கை இலாததால் கோயிலில் எல்லாப்பழிபாவங்களையும் ஏதும் கூசாது செய்கிறார்கள். வெளியில் பார்த்தால் திருநீற்றுக்குறி இருக்கும். கோயில் உள்ளே பார்த்தால் செய்தீடும் சின்னத்தனமான செயல் அளவிறந்தது. கோயிலில் வைத்தே பெண்களைக் கற்பழித்தல் கோயில் நகை திருடுதல், கோயில் உள்ளாக பீடி சிகரட் மது இவை அருந்தல். இப்படியான பல பழிகளையும் பல பிராமணரும் செய்கிறார்கள்.

மாவிட்டபுரம் பகுதியில் உள்ள ஒரு அம்மன் கோவில் தெற்கு வாசலில் நின்று ஒரு அந்தண இளைஞர் கும்பிட வந்த குமர்ப்பெண்களுடன் விஷயத்தை வார்த்தை பேசுவதும் அந்தக் குமரிகளும் பதில் வேடிக்கை சொல்லிச் சிரிப்பதையும் கண்ணால் நேரில் கண்டேன். இது ஓர் இரவு திருவிழாவில் நடந்தது. உண்மையாக அந்த அந்தணர் கோயில் மீதோ அல்லது அம்மன் மீதோ பத்தி உடையவராக இருந்தால் அப்படி நடந்திராது.

இன்று சம்பளத்திற்கு வேலை செய்யும் பிராமணர் தமது கோயில் பூசைகளை மிருக உணர்வுடன் ஏதும் பயபத்தி இன்றே செய்கிறார்கள். மூளையில் ஒரு கோயிலில் பூசை செய்ய ஒரு அந்தண இளைஞர் வந்தார். விறுவெறுவென உள்ளேபோய் குடத்தை எடுத்து தண்ணீரை அள்ளிக்கொண்டு வந்து முன்னின்ற நந்திக்கு ஊற்றிவிட்டு நேரடியாக அடுத்த குடம் சுவாமிக்கு ஊற்றியதைக் கண்ணூரக் கண்டேன். உண்மையாக இந்த அந்தணர் கடவுள் பத்தி உடையவராக இருந்தால் அப்படிச் செய்வாரோ?

பத்திமையும் தொண்டு மனப்பான்மையும் எந்த ஒரு பிராமணரிடமும் இல்லை. எங்காவிலும் ஓர் இருவர் இருப்பினும் அவர்களும் கூட வேலை செய்கின்ற மற்றைய பிராமணர்களது பிழைகட்குள் தாமும் மூழ்க வேண்டி விடுகின்றது.

மாணிக்கவாசகர் அவரும் ஓர் பிராமணர்தானே! அவர் சொல்கிறார் கடவுளை எப்படி அடையலாம் என்றால் "பத்தி வலையில் படுவோன் காண்க" எனக் கூறுகின்றார். இந்த வார்த்தை இன்றுள்ள எந்தப் பிராமணர்க்கு தெரியும். மிகுசலபமான வார்த்தையாவராலும் விளங்க முடியும். ஆனால் இன்றுள்ள பிராமண சமுதாயம் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுச் சிரிக்கும் படியான நிலையில் தம்மைவருவித்துக் கொண்டனர்.

"யாவராலும் அன்பரன்றி அறி பொணை மலர்ச்சோதியான்" என மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் பின்னரும் தெரிவிக்கின்றார். ஆனால் இன்றுள்ள பிராமண சமுதாயம் அவர்கள் இறைவனிடம் அன்புடையார் என்பதை அவரது செயல் நடத்தை யாவுமே காட்டுகின்றதில்லை.

அன்பாயிருக்கும் பிராமணர் என்ற தல் தம் கடமையில் வழுவார். நோயற்றாலும் தம்பணிமறவார். தமது கொள்கைகளை விட்டுக்கொடார். நேரத்திற்கு பூசை செய்வார். கோயிலிலே ஏதும் பழுது செய்யார். கும்பிடவரும் மக்களுடன் விண்வார்த்தை பேசார். பூசை செய்யும் வேளை சிந்தை முழுவதும் சுருணையாகவே இருக்கும். பூசை செய்யும் வேளை அனைத்துயிரும் வாழவேண்டும் என்ற பூரணமனமே நிலைபெறும். ஒலி பெருக்கி வன்சொல் முதல் யாவுமே விரும்பார். வாடுலியில் நிகழ்ச்சிகளை அஞ்சல் செய்ய விரும்பார். இப்படியாக பல பல நன்மைகள் அவரிடம் பொருந்திக் கொள்ளும்.

ஆனால் இன்று அன்பாயிருக்கும் பிராமணரை எங்கிருக்கிறார் எனத் தேடிக்காணமுடியாதிருக்கின்றது. இப்பிறவியின் பயன் தம்மைத் தெய்வமாகப் பேணிக்கொள்ளல் என்பதை பிராமணர் உணர்கின்றார். இல்லை. தெய்வம் எல்லார் சித்தத்திலும் உண்டு. உய்யும் மார்க்கம் உணர்ந்தோர்க்கு உண்டு என்பதைத்தானும் சரியாக பிராமண சமுதாயம் நினைக்கின்றதில்லை. பதில் இப்பிராமணர்கள் வேறு வேறு அற்ப ஆசைகளில் சிக்கி அலமந்து போகின்றார்கள். உண்மையில் ஒரு பிராமணரைக் கண்டால் பெரிய கண்ணுடியாக இருக்கின்றது. மிலேச்ச நாட்டு வெள்ளைக் காறனுக்கும் இப்பிராமணர்க்கும் ஏதும் வித்தியாசமில்லை. வெள்ளையன் பூநூல் போட்டால் பார்வையில் பிராமணர்களை உச்சி விடுவான்.

அறம் அழிந்தபின் தோல் மட்டும் சிவப்பாக இருந்து காரில் போன்ற போல் அந்தணர் கடவுளாகி பெரியவராகி விடுவாரோ? அந்தணர்களுடைய அகம் அழுகல் எண்ணங்களைத் தோற்றியவாறு நிற்ப அன்பு கொண்டு தொண்டிற்குப் பெருமை கொடாதிருப்ப கடவுள் ஞானம் இவரிடம் எப்படி வரும்.

இன்றைய பிராமணர் பலரும் கோபம் பொருமை இவற்றின் உறை விடமாகத் தமது சித்தத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். நெஞ்சில் நினைப்பு ஒன்று சொல் இன்னொன்று. வஞ்சனையே உளத்தில் கொடிபோல் படரும். எந்த ஒரு மனிதனையும் மதிக்கும் எண்ணமில்லை. மனிதனின் தெய்வத்தன்மையை உணர மாட்டாத பிராமணர் கோயிலில் எவ்வாறு கடவுளை உணர்ந்து அறிந்து பூசை செய்வார்.

இன்று பிராமணர் பலரும் தேங்காய்ப்பாதிக்கும் கோயில் எண்ணெக்கும் அபிஷேகத்திற்கு கொடுக்கும் அரிசி தேங்காய் திரவியங்களின் மிச்சப்பிடிப்பிற்கும் அதில் அரைவாசியைக் கிள்ளிக்கொண்டோடி விட்டில் கொடுத்து மிச்சத்தைக் கொண்டு கோயில் பூசை செய்யும் மிகப் பழுதான பழக்கங்களை மேற்கொண்டு நிற்கிறார். இவர்களைச் செம்மை உடைய அந்தணர் எனச் சொல்லலாமோ? இவரால் நாடு நன்மைப் படுமா? இவரால் கோயிலில் அருள் வளருமா? இவரால் சமூகம் திருந்துமா? இதற்குரிய பதிலை அறிவாளிகள் தெரிவிக்கட்டும்.

ஆதலினாலே இன்றுள்ள பிராமண சமுதாயம் உலகிற்கு ஓர் அணிகலமாக இலாது பொருள் அவாஞ்சை வஞ்சனை இவற்றின் பிணிகலமாக இருக்கின்றது. இந்த நிலை முதல் மாறவேண்டும். இது எப்போது மாறுமென்றால் என்று பிராமணர்கள் கடவுளிற்கு பயந்து நடக்கத் தொடங்குகிறாரோ! அன்றிருந்து பிராமண சமுதாயம் உய்யும்.

பிராமணர்கள் தங்களை உணர வேண்டும். தங்கள் தலைவனை உணர்தல் வேண்டும். தலைவனைத்தான் பூசிப்பதற்கு தான் எத்தகுதி உடையவராக இருக்க வேண்டும் என்பதை தான் உணரவேண்டும். தலைவன் பேரில்; அறியாதபொது மக்களிடம் பணம் பெற்று அசிகுதிபண்ணி பணத்தை வீண்விரயமாக்கி வேடிக்கை செய்தல் தமக்கு பொருந்துமா என்பதை அந்தணர் முதல் உணர வேண்டும்.

இன்றைய பிராமணர் பலரும் நாம் அவர்மீது கொண்ட நம்பிக்கைக்கு துரோகமாகவே நடக்கின்றனர். சமய நெறிகட்கு முற்றிலும் முரணாக நடக்கின்றனர். இதனாலே நம்பிக்கைக்கு துரோகம் செய்பவராகவும் சமயத்திற்கு தீங்கு இழைப்பவராவும் வந்து விட்டனர்.

பவராவும் வந்து விட்டனர்.

நான் அறிய பல பிழை செய்யும் பிராமணர்கள் பிழையான வழி நடந்து விட்டு பிழையைச் சரி காண வேதாந்தம் பேசுகின்றனர். அதெல்லாம் சிவன் செயல் கடவுள் சம்மதம் என்று கூறி தம்பிழையைச் சரியாக்குகின்றனர். இவர்களுடைய வேதாந்தம் எங்கட்கு வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் ஒழுக்கமிலாத வேதாந்தம் ஒருபோதும் செம்மையான நிலையைத் தராது.

வேதாந்த சித்தாந்த சாத்திர கோத்திரம் பற்றி நாம் சொல்ல வரவில்லை. செம்மையான நடத்தை தான் எந்த அந்தத்திற்கும் முடிவிடம். செம்மை என்பது பொய் நீங்கிய வழியேயாகும். கீழே உள்ள பாடலை எடுத்துக் கொண்டால் கடவுளே "நெறிகலந்ததொரு நீர்மையினான்" என இப்பரடலில் சம்பந்தப் பெருமான் தெரிவிக்கிறார்.

இதை விடுத்து இப்பாடல் ஒன்றிலே ஓர் பாடலில் "மெய்ய தின்ற பெருமான்" எனக் கூறுகின்றார். அதை அடுத்து பொய்யிவாத மனத்தார் பிரியாது பொருந்தும் புகலூரே எனவும் கூறுகிறார். பொய் இலாத மனத்தார் பிரியாது பொருந்தும் புகலூர் என்றால் இன்றைய கோயில்களையார் வசம் உள்ளன? யார் பூசை செய்கிறார்? மெய் உடையவரா? பொய் உடையவரா? யார் எமான் மெய் உடையவரா? யார் சென்று கும்பிடிகுரர் மெய் உடையவரா? பொய் உடையவரா? திருக்கேதீச்சரம் என்னும் பாடல் பெற்ற தலம் யார் கைவசத்தில்! நல்லூர் யார் கைவசத்தில்? இவர்கள் யாரும் மெய் உணர்பவரா? உடையவரா? இதனாலேதான் இன்றைய நமது ஆலயங்கள் பலவும் மெய்நீங்கிய பொய்யர் கைவசத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டன! ஆனதினாலே கோயில் என்பது ஓர் வியாபாரக் கடை; ஓர் வியாபாரிதான் பிரபல வியாபாரம் செய்கிறேன் என்பதற்கு விளம்பரம் செய்வான்! அவனுக்கு பத்திரிகை விளம்பரம் வேண்டும், ஒலிபெருக்கி விளம்பரம் வேண்டும்! ஏன் பொய்மைக்கு என்றுமே விளம்பரம் வேண்டும். விளம்பரம் இன்றேல் பொய் சிறப்பாகக் காட்டாது.

ஒழுங்காகப் பூசை செய்ய முடியாது ஒழுங்கான வழி கோயிலை நடத்தமுடியாத பணவாஞ்சையால் பல பழுதுகளையும் செய்துவிட்டு பின்னர் கோயிலில் தங்கம்மாவின் பிரசங்கம் தொடர்ந்து ஒரு வில்லுப் பாட்டு தொடர்ந்து பொப்பிசை மேளம் முதலிய ஆரவாரங்களுடன் கோயிலை நடத்தி எங்கள் கோயில் சிறக்கிறது என்று தம்பட்டம் அடிக்கிறார்கள்! இந்தச் செயல் மிகவும் கீழ்மைப்பட்டவழி.

பொய்யை மறைக்க பிரசங்கம் தேவைதான். மெய்மைக்கு பிரசங்கமும் தேவை இல்லை. பிரசாரமும் தேவையில்லை. ஒலிபெருக்கியும் தேவையில்லை. உண்மையாம்படி கோயிலை நடத்தினால் உண்மை நின்ற அடியார் வருவார். அந்த இடத்தினை எந்நேரமும் நினைந்தபடி இருப்பார். ஆகையாலே மக்களுடைய செம்மையால்தான் கோயிலில் அருள் வளரும் என்பதை நன்கு சிந்தியுங்கள். திரும்பவும் சொல்கிறேன் கோயிலில் உண்மைக்கு முதலிடம் கொடுங்கள். பொய்மையை அகற்றுங்கள். கும்பிடும் மக்களே நீங்கள் ஒழுங்காய் நடந்தால்தான் கோயிலைச் சிறப்பிக்கலாம். கோபுரம் மண்டபம் சாமிகள் பலவற்றையும் பொருட்காட்சிச்சாலைபோல்பெருக்கி எங்கள்சைவக் கோயிலை காட்சிச்சாலையாகக் கருதி கண்டபடி நடந்து பழுதாக்காமல் உங்கள் நல்ல ஒழுக்கத்தால் கோயிலில் அருள்வளர்ச் செய்யுங்கள்.

சிவனடியார்கள் குழுமிய திருக்கூட்டத்தில் சம்பந்தப்பெருமாள் பாடியருளிய சைவநெறி உண்மை விளக்கும் திருப்பதிகம்

வாய்மை மிகஉயர்ந்த திருத்தொண்டின் உண்மைத்திறம் தெளியக் காட்டும் பதிகம்! சைவநீதி அறிந்து உணர்ந்து தெளிய விரும்பின் யாவரும் படியுங்கள்

பண் - நட்பாடை (1-ம் திருமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிகலந்த இசை பாடலினுள் நசை யாலிவ் வுலகெல்லாம் நெறிகலந்ததொரு நீர்மையானுயெரு தேறிப்பலி பேணி முறிகலந்ததொரு தோலரைமேலுடை யானிடம் மொய்யம்மலரின் பொறிகலந்த பொழில் சூழ்ந்தயலேபுய லாரும்புகலாரே.

உலகத்து உயிர்கள் தழைக்கும் படியான நன்நெறிப்பட்ட இசையின் பாடலாக அமைந்திருப்பவன். அத்தகைய இசையையே தானும் பாடுபவன். நல்விருப்பத்தால் இந்த உலகத்தில் நெறி எங்கிருக்கின்றதோ அத்தகைய நெறிகலந்த ஓர் நீர்மையை உடையவன். இடபவாகனத்தை ஏறி பலி (பிச்சை) ஏற்றலைப் பேணி புள்ளிகள் கலந்ததொரு புலித்தோலை திருவரையில் உடுத்து அதனையே உடையாகக் கொண்ட பெருமானிடம் யாதெனில் பொறிகள் கலந்து கொண்டமான் கூட்டம்போல் அழகிய மலரைத் தந்து நிற்கும் பூஞ்சோலை சூழ்ந்த திருப்புகலாராகும்.

திருப்புகலாரில் அடியார்களுடன் சம்பந்த சுவாமிகள் தங்கி இருந்து அடியார்கள் தவநெறியையும் சைவ நெறியின் உயர்வையும் கோயில்கள் சிறப்பையும் இசையின் சிறப்பையும் எடுத்துப்பேசி அடியார்களுடன் அளவளாவி பாடியருளிய பதிகம் இது வென்று சேக்கிழார் தெரிவிக்கின்றார்.

அடியார்கள் நடுவிருக்கும் அருளிய பாட்டில் எழுந்த அற்புதமான கருத்துக்கள் பேசப்படுகின்றன. அனைத்துயிரும் வாழ்வதற்கே சைவம் வழிகாட்டுகின்றது என்பதின் உண்மைக் கருத்து இங்கு பேசப்படுகின்றது.

எல்லா உலகும் சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதளம் என்னும் மூவுலகும் நலம் பெற நாடும் நாட்டமுடைய கருத்துக்களை இப்பதிகமூலம் தெரிவிக்கின்றார். எடுத்த எடுப்பில் இசையின் சிறப்பு பேசப்படுகின்றது. குறிகலந்த இசை எப்படியாகும் என்பதை ஏழாம் எட்டாம் பக்கத்தில் தந்திருக்கின்றோம். அதனை அங்கு காணலாம். அடுத்து கடவுள் சிவனை எமக்கு அறிமுகம் செய்யும்போது நெறிகலந்த ஒரு நீர்மை தானாகக்

கொண்டவன் என வருணிக்கின்றார். நெறி என்பதையே சிவன் விரும்புகின்றான் என்பதைச் சுந்தரரும் சீலம் தான் பெரிதும் உகப்பானை என்கின்றார். ஆகவே கோபுரங்கள் வான் அளாவிய தேர்கள் தங்கத்தால் ஆகிய வற்றையும் சிவன் உகந்தார் எனச் சொல்லாது நெறியே தன்னிடம் கொண்டான் என்பது தோன்ற நெறிகலந்தவொரு நீர்மை எனப்பட்டது. பலர் பட்டினியாகக் கிடந்து பரிதவிப்ப பெரிய கோபுரம் கட்டிவிட்டால் அதை ஒரு நெறிகலந்த ஒரு நீர்மையாக ஏற்கலாமோ இதை சைவ மக்கள் சிந்திப்பாராக. ஆகவே நெறி என்பது தருமத்தின் உச்சியில் விளையும் சிறப்பு. தருமம் இலாது நெறியார்க்கும் தலைப்படாது.

அடுத்து இடபம் ஏறிப்பலி பேணி எனக் கூறுகின்றார். இடபமே தருமமாவது. பலி பிச்சையாவது தருமத்தில் ஏறி பிச்சை பேணுதல் என்பது இல்லாதவர்க்கு உள்ளவர் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாம். உலகத்து அனைத்துயிரும் தாம் தாம் உய்ய அருளப்பட்டவழி யாதென்று தெரிவிக்கும் முகமாக குறியும் நெறியும் பலியும் பேசுகின்றார்.

ஊருக்குச் சிறப்பைத் தருவன பூஞ்சோலைகள். பூஞ்சோலையின் சிறப்பு உள்ள மலர்ச்சியினைக் காட்டுவது. பிழையான எண்ணங்கள் உள்ளதது இருக்கும்போது மலர்ச்சி ஏற்படாது. வஞ்சனை உடையாரின் உள்ளங்களில் மலர்ச்சி ஒருபோதும் வராது. பதில் கறுவியமேவரும். கோபமே பீறிடும். உள்ள மலர்ச்சி தான் இரக்கம் அன்பு இவற்றைத் தருவிக்கும். வேறு எந்நிலையிலும் நற்குணத்தின் மலர்ச்சிகள் ஏற்படாது. ஆகவே கோயிலைச் சூழ பூஞ்சோலைகள் நிறைய உண்டாக்கப்பட்டிருந்தன. இன்றைய நிலையாது எண்ணிப்பாருங்கள். 1

காதிலங்குகுழை பன்இழைசேர்திரு மார்பன் னொருபாகம் மாதிலங்குதிரு மேனிபினுண்கரு மானின் உரியாடை மீதிலங்க அணிந் தானிமையோர் தொழமேவும் மிடஞ்சோலைப் போதிலங்குநசை யால்வரி வண்டிசை பாடும்புகலாரே.

திருக்காதில் இலங்கும் தோடு உடையவன்; முப்புரி நூல் சேர்ந்த மார்பை உடையவன். ஒரு பாகத்தில் பெண் இலங்கும் திருமேனியை உடையவன். கரிய யானையின் தோலாய ஆடை திருமேனிமேல் விளங்கிப் பிரகாசித்திட அணிந்து கொண்டான். அவன் தேவர் வந்து தொழும்படியாக அமைந்த இடம் சோலையில் பூக்கள் பிரகாசிக்கும் நிலையில் அவற்றில் உள்ள தேனை உண்

ணும் விருப்பத்தால் வண்டுகள் இசை பாடும் திருப்புகலாராகும்.

இப்பதிகம் எம்பெருமானது தியானமாகும். இதை அக்கறையுடன் ஓதுவார் நலம் பெறுவார் தீங்கடையார். முப்புரி நூல் அறிவும் கருணையும் அருளும் நிறைந்ததாகும். எல்லாம் உணராமே உணர்ந்தும் சர்வ வல்லமை குறித்தது. தேவர் தொழுவதின் அருமை குறிக்கின்றார்.

பண்ணிலாவும்மறை பாடலினுணிறை சேரும் வளையங்கைப் பெண்ணிலாவவுடை யான்பெரியார்கழ லென்றுந் தொழுதேத்த உண்ணிலாவி அவர் சிந்தையுள் நீங்காவொருவன் இடமென்பர் மண்ணிலா வும்அடி யார்குடிமைத் தொழில் மல்கும் புகலாரே.

பண் நிலவிய வேதமாகும் பாடலை உடையவன். நிறைவு சேர்ந்த வளையங்கள் அணிந்த அழகிய கைஉடைய பெண் தனது ஒரு பாகத்து நிலவி இருக்கக் கொண்டவன். கா மம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் மூன்று பணிகளையும் வென்ற பெரியோர்கள் அவன் திருவடிகளைப் போற்றி செய்திட அவர் உள்ளத்தள் தாம் நிலாவி நின்று அவர் சிந்தை நீங்காத ஒருவன் இடம் எனச் சொல்வார்கள் இப்பூமியில் புகழுடன் நிலாவிய அடியார்கள் குடிமைத் தொழில் செய்யும் புகலாராகும்.

பண் நிலவிய வேதம் என்றதால் வேதம் வடமொழி தென்மொழி எனும் இருவகையாலும் ஒதப்படும் என்பது குறிப்பாக நின்றது. வேதம் என்றால் தனித்து வடமொழி என நாம் கொள்ளமுடியாது. வடமொழி சிவனது என்றும் தென்மொழி அப்படி அல்ல என்றும் சொல்ல முடியாது.

உதாரணமாக எம்பிரான் சம்பந்தருடைய தமிழ் பாடலை வேதம் என்று கருதாமல் யாருமே இருக்க முடியாது. ஏனெனில் இப்படியான பாடலை இன்னொருவர் மனிதனாகப் பிறவி எடுத்தவர் பாடலாமோ? முடியாது! இக்கவிபுகம் முடியும் வரையும் முடியாது என்பதை எந்த ஒரு அறிவாளியும் தமது உணர்விற் கொள்வர். இன்னமும் சம்பந்தர் எனதுரை தனதுரையாக எனக் கூறிய படியால் இப்பதிகம் சிவனால் ஒதப்

நீரின் மல்குசுடையன்விடையன் அடையார்தம் அரண்முன்றுஞ்சீரின் மல்கும்லை யேசிலையாகமு னிந்தா னுலகும்யக் காரின்மல்குகடல் நஞ்சமதுண்ட கடவுள் இடமென்பர் ஊரின் மல்கிவளர் செம்மையினுலையர் வெய்தும் புகலாரே.

நீரில் விளங்கும் சடை உடையவன், தம்மை அடையாது உலகிற்கு தீங்கு புரிந்த முப்புரத்து அசுரர்களின், தீங்கு செய்திட உதவியாக இருந்த முப்புரங்களையும் சீரிலால் விளங்கும் மலையையே வில்லாகக் கொண்டு அம்பு எய்து அழித்தான். இந்த உலகம் உய்யும்படி கரிய மேகம் போல் சிறந்த கடவுள் இடமென்று சொல்வார்கள் யாதனை என்றால் ஊரினிதல் பெருகிவளரும் நல் நடத்தையால வளர்கின்ற திருப்புகலாரே!

சிவன் இருக்கின்ற திருப்புகலார் சிறப்பு கூறியவாறு. முப்புரம் எரி செய்யச் சிவன் கொண்ட படையானது சீரால் மல்கிய மலையான மேரு

செய்யமேனிவெளியபொடிப்புகவர் சேரும் அடியார்மேல் பையநின்றவினை பாற்றுவர் போற்றிசைத் தென்றும் பணிவாரை மெய்யநின்றபெரு மானுறையும்மிட மென்பருள் பேணிப் பொய்யிலாதமனத் தார்பிரியாது பொருந்தும் புகலாரே.

சிவந்த திருமேனிமேல் வெண்மையான நீற்றின் பொடியைப் பூசுவர். தன்னைச் சார்ந்த அடியார்கள்மேல் மெதுவாக வந்து சேர இருந்த வினைகளை நீக்குவர். தம்மையே போற்றிப்பாடி என்றும் பணிவாரை வஞ்சகம் செய்யாது பாதுகாத்திட மெய்மையான நிலையில் நின்ற பெருமான் தங்கி இருக்கும் இடம் எனச் சொல்லு

பட்டது என்பது பொருளாகும். இதனை உன் நிலாவி அவர் சிந்தையுள் நீங்கா ஒருவன் எனக் கூறுகின்றார். வேதம் ஒதுதல் வெண்ணூல் பூணல் யாவும் தன்பெருமையறிபாத தத்துவத்தின் செயலாக நின்று எல்லார்க்கும் அருள்புரியும் சருணையே யாகும்.

அடுத்து மண்நிலாவும் அடியார்கள் குடிமைத் தொழில் செய்ய என்றது. இப்பூமியில் வாழும் பற்றுநீங்கிய அடியார்கள் தம் வாழ்வு முழுவதையும் சிவனுக்கு தொண்டு செய்ய வைத்ததின் விளைவேயாகும். பூக்கொய்தல் மலை கட்டல் சிவனுக்குரிய பசுக்களை ஓம்பல் பூசை செய்தல் விளக்கிடல் மெழுகல் கழுவுதல் வீதிகளைத் தூய்மைப்படுத்தல் இவையாவும் குடிமையாகும். இங்கு இவற்றில் சரியை என்றும் கிரியை என்றும் சொல்வதற்கில்லை. பூக்கொய்பவரும் ஞானியானவரும் நிலையில் குடிமைதான். அவர் பெரியர் இவர் சிறியர் என்ற பாகுபாடு இல்லை. பெருமையும் சிறுமையும் குடிமை இடத்து இல்லை. அடியார்கள் குடிமை தொழில் திருப்புகலாரில் பெருகும் என்றதால் மல்கும் எனக் கூறுகின்றார். திருப்புகலார் எவ்வளவு களங்கமற்ற நிலையில் அன்று இருந்திருக்கும் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள். குடிமையின் சிரப்பை இப்பத்திரிகை முற்பகுதியிலும் காண்கின்றீர். 3

சீரின் உயர்வுதான் மலை. மலைக்கு சீர் இல்லாதபோது அது தீங்கினை அழித்திடும் சத்தி பெறுது! தீங்கினை சீருடைய நடத்தைதான் வெல்லும். முப்புரமெரித்ததும் காலனை உதைத்ததும் சீராலும் சிவபூசையாலும் என்பதை அறிய வேண்டும். இதனையே குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்து அறிவார் சிவயோகிகள். அவர் காலத்தை வென்றிருப்பார் எனக் கூறினார் அருணகிரி. இதனையே சீலம் உய்த்த திருத்தொண்டர் என பெரிய புராணத்து சேக்கிழார் சொல்கின்றார். சீல ஒழுக்கம் வளர்ச்சி உற்றால் நாட்டில் பகையை அறவே மாற்றிடும் பெரிய படையாகும். ஊரில் மல்கி வளர்செம்மை முதற்பாதையில் காண்கிறீர்கள். 4

சீரின் உயர்வுதான் மலை. மலைக்கு சீர் இல்லாதபோது அது தீங்கினை அழித்திடும் சத்தி பெறுது! தீங்கினை சீருடைய நடத்தைதான் வெல்லும். முப்புரமெரித்ததும் காலனை உதைத்ததும் சீராலும் சிவபூசையாலும் என்பதை அறிய வேண்டும். இதனையே குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்து அறிவார் சிவயோகிகள். அவர் காலத்தை வென்றிருப்பார் எனக் கூறினார் அருணகிரி. இதனையே சீலம் உய்த்த திருத்தொண்டர் என பெரிய புராணத்து சேக்கிழார் சொல்கின்றார். சீல ஒழுக்கம் வளர்ச்சி உற்றால் நாட்டில் பகையை அறவே மாற்றிடும் பெரிய படையாகும். ஊரில் மல்கி வளர்செம்மை முதற்பாதையில் காண்கிறீர்கள். 4

சீரின் உயர்வுதான் மலை. மலைக்கு சீர் இல்லாதபோது அது தீங்கினை அழித்திடும் சத்தி பெறுது! தீங்கினை சீருடைய நடத்தைதான் வெல்லும். முப்புரமெரித்ததும் காலனை உதைத்ததும் சீராலும் சிவபூசையாலும் என்பதை அறிய வேண்டும். இதனையே குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்து அறிவார் சிவயோகிகள். அவர் காலத்தை வென்றிருப்பார் எனக் கூறினார் அருணகிரி. இதனையே சீலம் உய்த்த திருத்தொண்டர் என பெரிய புராணத்து சேக்கிழார் சொல்கின்றார். சீல ஒழுக்கம் வளர்ச்சி உற்றால் நாட்டில் பகையை அறவே மாற்றிடும் பெரிய படையாகும். ஊரில் மல்கி வளர்செம்மை முதற்பாதையில் காண்கிறீர்கள். 4

சீரின் உயர்வுதான் மலை. மலைக்கு சீர் இல்லாதபோது அது தீங்கினை அழித்திடும் சத்தி பெறுது! தீங்கினை சீருடைய நடத்தைதான் வெல்லும். முப்புரமெரித்ததும் காலனை உதைத்ததும் சீராலும் சிவபூசையாலும் என்பதை அறிய வேண்டும். இதனையே குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்து அறிவார் சிவயோகிகள். அவர் காலத்தை வென்றிருப்பார் எனக் கூறினார் அருணகிரி. இதனையே சீலம் உய்த்த திருத்தொண்டர் என பெரிய புராணத்து சேக்கிழார் சொல்கின்றார். சீல ஒழுக்கம் வளர்ச்சி உற்றால் நாட்டில் பகையை அறவே மாற்றிடும் பெரிய படையாகும். ஊரில் மல்கி வளர்செம்மை முதற்பாதையில் காண்கிறீர்கள். 4

றத்தின்மூலம் உயிர்களை உய்யக்கொள்ளும் கருணையேயாகும். தோற்றம் வந்தது தம்மைச் சார்ந்து பூசித்து உயிரினங்கள் உய்யும் பொருட்டாகும். ஆனதினால் பூசித்தார்க்கு எம் பெருமான் அருள் என்றும் செய்ய வஞ்சியார் என்றதற்கு மெய்ய நின்ற பெருமான் என்கின்றார்.

கழவினோசைசிலம் பின்னொலியோசை கவிக்கப் பயில்கானில்
குழவினோசைகுறட் பாரிடம்போற்றக் குனித்தா ரிடமென்பர்
விழவினோசையடி யசர்மிடைவுற்று விரும்பிப்பொலிந் தெங்கும்
முழவினோசைமுந் நீரயர்வெய்த முழங்கும் புகலூரே.

திருப்பாதத்தில் தன் டையின் ஓசை சிலம்பின் ஒலி ஓசை சத்தமிட சுடுகாடிடத்து பயிலும் குழல் வாத்தியங்களின் ஓசை; குறுகிய வடிவ முடைய பூதங்கள் போற்றிடக் கூத்தாடிய பெருமான் இடம் என்று சொல்வார் எங்கெனில் திருவிழாக்களின் ஓசையால் சிவனடியார்கள் நெருங்குற்று விரும்பிப் பொலிந்து எம்பிராற்கு முரசப்பறை ஒலித்த லாலே இந்த ஓசையால் உடல் நீர் தன் ஓசை கேட்டு அயர்வெய்திட விழாக்களின் ஓசை முழங்கும் புகலூராகும்.

எம்பிரானுடைய நடனமே ஓசை மயமாகும். அந்தக் கூத்து உலகினை இயங்கச் செய்திடும். உலகமும் உயிரும் யாவும் கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்ப்பது ஓசையால் என்பது இங்கு கூறப்படுகின்றது.

கோயிலில் மணி ஏன் அடிப்பது. ஆம் அதற்கு பதில் உலகம் 'சிருட்டிக்கப்படுதலாக அமையும் என்பது பொருளாகும். கோயில் மணி ஓசை கேட்பதற்கு இனிமையும் நன்மையும் தரவல்லது. இந்த ஓசையின் தத்துவம் மணி அழைப்பின் தத்துவம் ஆண் பெண் புணர்ச்சியில் புத்திரர் உற்பவிக்கும் தன்மையாகும். இதுதான் மணி என்பதாகும். மணி அடித்து பூசை செய்தலை சித்திசங்கற்பம் எனச் சொல்லப்படும்; தீபம் தூபம் காட்டுமபோது மணி அடியாது செய்யக்கூடாது; உலகம் உய்ய அதாவது எங்கும் மழலைச் செல்வம் பெருகவே பூசையில் மணி ஓசை முரசப்பறை ஓசையாகும்.

முற்காலங்களில் இந்த முரசப்பறையை பெரிப அரசர்கள் கூடச் செய்வார்கள். அரசபவனி ஆலயம் செல்லும்போது வாத்திய பவனியு

வெள்ளமார்ந்துமிளிர் செஞ்சடை தன்மேல் விளங்கும்மதிசூடி
உள்ளமார்ந்தஅடி யார்தொழுதேத்த உகக்கும் அருள்தந்தெம்
களளமார்ந்துகழி யப்பழிதீர்த்த கடவுள் இடமென்பர்
புள்ளையார்ந்தவயலின் விளைவால் வளம்மல்கும் புகலூரே.

கங்கையின் வெள்ளம் ஆர்ந்து விளங்கும் செஞ்சடைமீது விளங்கிடும் இளம்பிறை சூடி; உள்ளத்தால் அன்பு நிறைந்த அடியார் தொழுது போற்றிடும்பிடுவார்க்கு உள்ளம் களிப்படையச் செய்திடும். அருள் கொடுத்து எமது உள்ளங்களில் பெருகும் கள்ளம் நீங்கிக்கழிய பழிதீர்த்தருளிய கடவுள் இருந்தருளும் இடமெனக் கூறுவார்கள் புட்கள் இரை தேடும் வகையால் செறிந்து நிலவிடும் வயல்களின் விளைவால் வளம் பெருகும் புகலூர் என்பதனை;

கும்பிடுவார் தம் மனதைக் கோயிலாகக் கொண்டு கும்பிடுவார் உள்

தென்னிலங்கையரை யன்வரைபற்றி யெடுத்தான் முடிதிண்தோள்
தன்னிலங்குவிர லால்நெரி வித்திசை கேட்டன் றருள்செய்த
மின் னிலங்குசடை யான்மடமா தொடுமேவும் மிடமென்பர்
பொன்னிலங்கு ம்னிமானிகை மேல்மதி தேரயும் புகலூரே.

தென்திசையில் இருக்கும் தலை வன் திருக்கையாய மலையைப்பற்றி எடுத்தான் முடிசுள் திண்ணிய தோள்

அடுத்து திருப்புகலூரில் இருக்கும் பெருமான் அருளால் வணங்கும் அனைவரும் பொய்யிலாத மனத்தாராவர் என்பது பொருள் தோன்ற பொய்யிலாத மனத்தார் பிரியா துறையும் புகலூரே என்கின்றார்; 5

டன் வருகின்றது என்பதாகச் சம்பந்தப் திருமுதுகுன்றப் பதிகத்து தெரிவிக்கின்றார்.

ஆதலினாலே ஓசை உலகமும் எழுந்தது; அந்த ஓசை இயல்பில் எழும் போது உய்யும் மார்க்கமாகவும் அல்லாமல் ஒலிபெருக்கி முதல் பல பழுதுகளைச் செய்தால் உயிர்கள் நைந்துகொடும் மார்க்கமாகவும்வரும்; ஆதலினாலேதான் ஒலியை இயந்திர சாதனங்கள் மூலம் பெருக்க வேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொண்டோம்; இதை மக்கள் தெளிவுற உணரவேண்டும். பல மேளங்கள் வாசித்து உலகில் ஓசை இயல்பில் பெருகினால் அது வரவேற்கத்தக்கது ஓசையும் விழாவும் உலகில் உயிர்கள் உய்யும் மார்க்கமாக அமைய வேண்டும்;

கடல்பிசு ஓசையுடன் இரைகின்றது; பல மைல் தூரம் கேட்கும்படி இரைகின்றது; ஆனால் அந்த ஓசை இயல்பில் எழும் ஓசை; அந்த ஓசை ஒங்காரத் தொலிப்புடன் அமைந்தது ஆதலாலே அந்த ஓசை உலகினை வளர்ப்பது தீங்கிலாதது. ஆனால் ஒலிபெருக்கி ஓசை பொல்லாத பழியும் பாவமும் கொண்டது என்பதை எல்லாச் சைவ மக்களையும் உணரும் படி கேட்கின்றோம்.

நாம் விழாவை மறுக்கவில்லை; ஓசையிலாது மௌன பூசையைச் சொல்லவில்லை. இவை வேண்டும்; ஆனால் இயல்பில் ஓசை அமையட்டும் என்பதையே குறிப்பிடுகின்றோம். சிவனது திருநடனம் ஓசையுடன் கலந்தது. ஓசையிலாதபோது உலகம் இல்லை. ஆனால் ஓசை இயந்திரமயமானால் எல்லாம் அழியும் என்பதை அறிவாளிகள் இனியாதல் உணர வேண்டும். இப்பாடல் ஓசையின் நலம் காட்ட எழுந்ததாகும்; 6

எம் உகக்கின் அருள்கொடுத்தருளுவான் எம்பெருமான். உள்ள மலர்ச்சி என்பது கருத்து. துன்பம் துயரம் யாதும் அறிவாத மலர்ச்சி தோன்றப்படும் என்க. இந்த மலர்ச்சியில் பழிக்கு ஏதுவான வஞ்சனையின்கள் எங்கள் யாவும் அகலும். அதனாலே கொலை களவுகட்காமம் முதலியன தோன்றாதவகை நல்ல நெஞ்சம் தருவான் கடவுள் என்றதால் கள்ளம் ஆர்ந்து கழியப் பழிதீர்த்த கடவுள் இடமென்பர் என்றார்.

சிரசின் மீது கங்கை கருணையைக் குறித்தது. 7

களை தனதிடத்து இலங்கும் விரலால் நெரிவித்து அதைத் தாங்கமாட்டாது அலறிய இராவணன்

விரும்பும் இசையைப் பாட அதைக் கேட்டு அன்று அருள் செய்த மின்னல் இலங்கும் சடைஉடைய பெருமான் மடம் நிறைந்த குணமுடைய மாதுடன் கூடி இருக்கும் இடம் எனச் சொல்வார்கள் எதனை எனில் பொன் இலங்கும் மணிகள் பதித்த மாளிகைகள் மேல் சந்திரன் வந்து முட்டிப் போம்படி மாளிகைகள் உயர்ந்திருக்கும் திருப்புகலூராகும்.

- தென்னாடு சிவனுக்குரியது எனினும் தென்னாட்டின் தென்பகுதியாகும் இலங்கையும் சிவனுக்கே உரியது. ஆனதினால் தென் இலங்கையை அரசாண்ட இராவணன் திருவருள் பெற்றவன் ஆனதினால் தென் இலங்கை அரையன் என்கின்றார்; அரையன் என்பது உயர்ந்தோரைக் குறிப்பதானதாகையால் இராவணனை அரையன் என்றார்.

இராவணன் சிவன் அருளைத் தண்டனை மூலம் பெற்றும் மீண்டும் துன்பத்திற்குள்ளாக வேண்டி வந்தது அவனது செம்மையிலாத நடத்தை யாகும்; வாலியிலும் இந்தச் செம்மை

நாகம்வைத்தமுடி யானடிகைதொழு தேத்தும் அடி யார்கள்
ஆகம்வைத்தபெரு மான்பிரமன்னைடு மாலுந் தொழுதேத்த
ஏகம்வைத்தஏரி யாய்மிகவோங்கிய எம்மானிடம் போலும்
போகம்வைத்தபொழி லின்நிழலான்மது வாரும் புகலூரே.

நாகபாம்பினை வைத்த முடியினை உடையவன். திருவடி கைதொழுது போற்றும் அடியார்க்கு நீடித்த உடம்பு வைத்த பெருமான் பிரமன் உடன் திருமாலும் தொழுது போற்றிட எங்குமாய் பரந்த சோதியாகி ஒங்கிய எம்பெருமானுடைய இடம் போலும் எல்லாப் பலன்களும் தந்து நிற்கும் போகம் வைத்த சோலை சூழ்ந்த நிழலிலே தேன் சொரியும் திருப்புகலூராகும்.

திருவடி போற்றும் அடியார்க்கு

செய்தவத்தர்மிகு தேரர்கள்சாக்கியர் செப்பிற் பொருளல்லாக்
கைதவத்தர்மொழி யைத்தவிர்வார்கள் கடவுள்இடம் போலும்
கொய்துபத்தர்மல ரும்புனலுங்கொடு தூவித் துதிசெய்து
மெய்தவத்தின்முயல் வாருயர் வானக மெய்தும்புகலூரே.

தங்களை உலகம் தபோதனர் என்று மதிக்கும்படியாக உடைகளும் குறிகளும் கொண்ட சமணர் புத்தர் சொன்னாலும் பொருள் அல்லாத பழியுடைய சொற் சொல்லும் வஞ்சகர் வார்த்தையைக் கேளாது நீக்கிக் கொள்ளும் கடவுளுடைய இடம்போலும் யாதெனில் பூக்களைக் கொய்து பத்தர்கள் நீரும் கொண்டு எம்பிரானிற்குச் சொரிந்து துதிசெய்து மெய்பான தவத்தின் நிலைகளைப் புரிவார் உயர்ந்த வான உலகம் அடைந்திடும் திருப்புகலூராகும்.

செய்தவத்தர் என்பது :- தம்மை உலகம் தபோதனர் என்று மதித்திடக்கோலம் கொள்வாரை நோக்கிக் கூறியவாறு; தவம் செய்வார்க்கு கோலம் வேண்டியதில்லை; அப்படிக்கோலம் கொள்ளா விரும்பினால் தவ நெறி பயன்தீராது. ஆகவே சமணர் புத்தர் பாயுடை மஞ்சள் பேரர்வை தலையை மொட்டை அடித்தல் மயிரைப் பிடுங்குதல் மயிர்ப்லி குடை கொண்டமை செய்தவமேயாயாகும்; இவைகள் யாவும் ஒரு

புற்றில்வாழும்அர வம்அரையார்த்தவன் மேவும் புகலூரைக்
கற்றுநல்லவர் காழியுள்ளானசம் பந்தன் தமிழ்மலை
பற்றியொன்றும்மிசை பாடியமாந்தர் பரமன்னடி சேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறை பாடொழிய்ப்புக ழோங்கிப் பொலிவாரே.

புற்றில் வாழ்கின்ற நாகபாம்பைத் திருவரையில் கட்டியவன் எம்பிரான் இருந்தருளும் திருப்புகலூர் எனும் தலத்தை கல்வி கற்று நல்ல வராக வந்துள்ள மக்கள் வாழும் சீவானவன் அலறிய இராவணன்

யிலாத துர்க்குணம் பிறனுடைய மனைவியை தன் மனைவியாககிய செயல் இருந்தது ஆதலால் வாலியின் முடிவும் துன்பமே; இராவணனுடைய செயலும் இதுவேயாகும்; இதுதான் அவனது முடிவும் துயரமாகியது;

மின்னல் இலங்கும் சடை என்பது அருளின் தோற்றமாகும் என்பது குறிப்பு!

அன்று செம்மை உடைய பெருமக்கள் புகலூரில் வாழ்ந்தமையாலே மாடங்களில் மணியும் பொன்னும் சிறப்புற்றிருந்தன. வறுமை என்பதில்லை. தாழ்வுற்றாரை மேல் நிலைப்படுத்த எழும் சால்பாய நற்குணங்கள் யாவரிடமும் இருந்ததால் எங்கும் மாடங்களே நிறைந்திருந்தன; இறைவன் திருக்கோழில் அன்றி மாடங்களும் உயர்வால் ஒங்கிநின்றன; இதனாலே ஊரின் மலிந்த செம்மை தெரிவிக்கின்றார்; செம்மை தனித்து ஒருவரிடமன்றி பிறரும்வாழ வழிகாண்பித்து உயர்த்துவதும் செம்மைபேயாகும். 8

நீடித்த ஆயுள்தரும் உடம்பு வைத்த பெருமான் என்பதை அடியார்கள் ஆகம்வைத்த பெருமான் எனக் கூறுகின்றார், அதாவது தன்னையே நினைந்து துதித்திட உடலம் வைத்த பெருமான் என்பதாகும். எமக்கு தம்மை வணங்கிட உடம்பு கொடுக்கப்பட்ட அற்புதம் பேசப்படுகின்றது. எமக்கு ஓர் பிறவி தந்த கருணையின் நன்றிக் காகவே நாம் நினைத்தலும் இறைவனைப் பூவும் நீரும் கொண்டு வழிபடுதல் நன்றிக் கடனாகும்; இதுவே இப்பதிகத்து சிறப்புற பேசப்படுகின்றது;

தவநெறியாளருக்கு வேண்டப்படுவதில்லை. சைவ மக்களும் தற்காலத்தில் காவி தாடி மொட்டை சடை இவை வைத்து ஏதேதோ வடிவம் காட்டுதலும் செய்தவம் என்றதாகும். இந்த மாதிரி வேடதாரச் சைவர்களை அருணகிரியார் தமது திருப்புகழில் பலவிடமும் குறிப்பிட்டு கண்டித்துள்ளார்;

இங்கு எம்பிரான் சம்பந்தர் இவர்களது வழியை விடுத்து பூவும் நீரும் கொண்டு வழிபடுதல் அதுவே தவமாகும் எனக் குறிப்பிடுதலை உணருங்கள். பூவும் நீரும் தூவித்துதி செய்தல் மெய்த்தவமாகும் என்பது கூறப்படுகின்றது. இதுவே தவமுயற்சியாகும். பூவும் நீரும் கொண்டு தூவித்துதிப்போர் அதற்குரிய கோலம் வேண்டாது உண்மையானவழி நின்று கபடமின்றிச் செய்தால் அவைநன்மை தரும் என்பது குறிப்பு. அந்த செயல் மேலான தேவ உலக வாழ்வைத் தரும் என்பது பொருள். 10

பந்தன் போற்றிய இத்தமிழ் மாணையாகும் பாடலை விரும்பிப் பற்றி இறைவனுடன் ஒன்றும் இசையால் பாடிய மக்கள் பரமனது திருவடிகளைச் சேர்ந்து குற்றம் ஏதும் இலாது

குறைகள் யாவும் நீங்கிட புகழால் ஓங்கிப் பொலிவார்கள்;

கல்வியால் நன்மை உடையவரா தல்தான் முறை அதனைக் கற்று நல்ல வர் எனக் கூறினார்; பற்றி என்றது

விரும்பி என்றபடி. புண்ணியம் இலாத வழி இப்பாடலை விரும்பும் நிலை ஏற்படாது என்றதால் பற்றி எனப்பட்டது; இன்று இப்பாடலை கோயில்களில் கூட ஒதிடுதற்கு விரும்பாத

காரணம் புண்ணியம் இலாமையே யாகும். ஒன்றும் இசை என்பது கடவுளுடன் ஐக்கியப்படும் இசையாகும். இசை சிவனடி சேரவைக்கும் என்பது குறிப்பு; சிவனடி சேர்வாருக்கு குற்ற

மும் இல்லை குறை பாடும் ஏதும் நேராதது அதுவன்றி புகழும் எய்தும் என்பதாகும். குற்றமும் குறைபாடும் இலாதவர் புகழால் ஓங்கிப் பொலி தல் முறையாவதே! 11

சஞ்சலம் வந்தால் வரட்டும் வேல் வேல் ஆனால் எம் நெஞ்சில் வெஞ்சினம் வராமல் காப்பாய் என்றார் யோகப் பெருமான் இதனை இன்று எல்லாத் தமிழ் மக்களையும் உணருமாறு வேண்டுகின்றோம்.

உலகில் பகையைப்போல் சஞ்சலம் தருவது வேறு ஒரு பொருளு மில்லை. பகை உட்பகை புறப்பகை என இருவகையாகவும் உண்டு. உட்பகையால்ன காமம் வெகுளி பொருள் போகம் மேல் கொண்ட மயக்கம் என்பனவாகும்; இதனாலே காமம் என்னும் வரிசையில் வரும் பகை மிகப் பொல்லாதது. உலகில் காம நோய்தான் கலியின் வளர்ச்சிக்கு காலாகின்றது. பெரும்பாலாக இந்தக் காமநோயால் பீடிக்கப்பட்ட கன்னிப்பெண்கள் நீதிநெறி இவையாவும் கடந்து உலகில் தம்மை மற்றையோர் பார்த்து வேதனைப்படும் அளவிற்கு தம்மை வருவித்துக்கொள் வர். தெல்லிப்பழைத் துர்க்கை அம் மன் கோயில் ஓடிப்போகும் எல்லாப் பெண்களும் இந்தக் காமநோயால் பீடிக்கப்பட்டவரெயாகின்றார். இது பொல்லாததொரு உட்பகையேயாகும்; மனிதருடைய சீரைக் கெடுத்து விடும்;

காமநோயால் பீடிக்கப்பட்டவர் இளவயதிலே கன்யாணத்தை விரும்புவர். ஆண்களும் இந்தக் கொள்ளை நோயின் மிகுந்த காமநோயால் பீடிக்கப்பட்டால் ஐயோ இளம்வயதிலே தங்கள் வீரியம் கெட்டு பொறுமை இழப்பவராகி எடுத்ததற்கும் கோபிப்பவராகி ஒரு நல்ல கருமத்தையும் சாதித்து வெற்றிகாண முடியாதவராகி வந்திடுவர். இத்தகைய காம நோயால் பீடிக்கப்பட்ட இளைஞர் பலர் கோபத்திற்கு இரையாகி அடக்கமின்மை முதலியவற்றால் பீடிக்கப்பட்டு நீதி வழவிடும் ஓர் பாதகராக நாட்டிற்கும் ஏன் தான் வாழும் வீட்டிற்குமே துரோகம் செய்யும் கொடியவராகக் காணப்படுகின்றனர்; இத்தகைய இளைஞர்கள் பலர் தர் அபிமானத்தால் பீடிக்கப்பட்டு நன்மையறியாத ஓர் சமூகமாக மாறியபடியால் இன்று நமது நாட்டில் செம்மையான நடத்தை உடைய இளைஞர்களைக் காணல் அரிதாகி விட்டது. இந்தக் காமநோயால் பீடிக்கப்பட்ட அநேக இளைஞர்கள் பொருள் அவாவால் பீடிக்கப்பட்டு பிறரை வருத்தியாதல் தாம் சுகமாக வாழ விரும்புகின்றனர். இவர்களே நாட்டில் மலிந்துள்ளனர்;

இவர்களால் இவர் வாழும் குடும்பங்கட்கே பெரும் இடைஞ்சல் ஏற்படுகின்றது; பல பிராமண இளைஞர் இந்தக் கொடும்செயலில் சிக்கி மிகவும் அருவருக்கத்தக்க செயலே தாம் பூசை செய்யும் கோயிலிலே செய்கின்றனர்; சொல்லப்போனால் இன்றைய தமிழ் இளைஞரின் போக்கு கட்டுப்பாடற்ற விலங்குகளாகியே திரிவதைக் காணலாம்; கொடிய விலங்குகள் தனது இனத்திற்கே கெடுதி விளைவிப்பனபோன்று இன்று தமிழ் இனத்தில் பல இளைஞரின் செயல்கள் நம் இனத்திற்கே துரோகமாகும்படி வந்துள்ளது. இப்படியான இளைஞரில் பலர் தனது தாய் தந்தையர்க்கே துயர் தரும் பிள்ளைகளாகி விட்டனர். இந்த நிலை நீடிக்கப்பட்டால் ஒரு நிலையில் தமிழ் மக்களுடைய உயர்வு கெட்டு இன்னமும் இன்னமும் பல துயரான சம்பவங்கள் நமக்கு நேரக்கூடும்; ஆகவே இந்த உட்பகையான காம

விளைவால் ஏற்படும் கொடுமைபற்றி நாம் சிந்தித்தேயாக வேண்டும். இந்தத் தீங்கால் ஏற்படும் விளைவுகளை நாம் ஆராய்ந்தேயாக வேண்டும்; ஆனதிலே இந்தக் காமம் என்னும் கொடுமை எல்லாவித சஞ்சலங்கட்கும் வித்தாகின்றது; இதைக் கடந்த வர்தான் உண்மையான செம்மையாளர் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்;

ஆகவே உட்பகையான காமம் நீக்கப்படும்போது சஞ்சலங்கள் மிகுதியாக ஏற்படுவது இயல்பு. காமத்தால் எழுந்த கலக்கத்தால் பெண்ணுக்காக திருமணத்திற்காக ஓடி உலைந்து பொருள்தேடி வாழவே வேண்டியநிலை ஏற்படுகின்றது. இந்த நிலையில் எனது குடும்பம் மேலோங்கி இவ்வளவு செளகரியமும் போதாது இன்னமும் பேரருள் சேகரித்து வாழ வேண்டும் இல்லாதிருந்தால் மக்கள் என்னைக்கேலி செய்வார்கள் என்ற நினைப்புகள் எழுகின்றன; பிறர் கேலி செய்வதற்கு பயந்து நாம் பொருள் இவற்றின் மிகுதி தேடி அலைந்து திரிகிறோம்; காசு சேர்த்திட எவ்வளவு முயற்சி செய்கிறோம், காசு சேர்த்து சேமித்து அந்தப் பழியை பெருக்கி விடுவதுமன்றி அது இல்லாத மனிதரை கீழ் நோக்கியே நிற்கிறோம்; தன்னிடம் வந்த பொருள் தம்மைக் கீழ்மைப்படுத்தும் என்பதை உணராது பொருள் இல்லாதவனை பேயன் எனக் கணித்துக் கொள்கிறோம். இது எல்லாவிடமும் இன்று காணலாகும். இதனாலே நாட்டில் அன்பு தருமம் தயை என்னும் தமிழரது நீண்டகால நரகரீகங்கள் வேரோடு சாய்ந்தொழிந்தன.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது தேவாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நாட்டில் செம்மை உடைய நடத்தை யால் கோயில் மட்டுமன்றி ஊரும் சிறப்புற்றது. ஊர் எங்கும் மாடங்கள் பெருகின. சந்திரன் வந்து உராய்க்கும்படியான மாடங்கள் வரிசையாக நின்றன எனக் கூறப்பட்டால் நாட்டில் வறுமை பகை இனக்குரோதம் இவை நிலவிய இருக்காது. பதல் வீரம் செல்வம் புகழ் தருமம் நீதி தழைத்தே வரும்; கல்விச் செல்வமும் பொருட்செல்வமும் ஒருங்கே பெருகுவன;

ஒரு இனத்திற்கு இன்றொரு இனம் பயந்து வரமுண்டியதில்லை; அல்லது ஒரு இனத்திற்கு இன்றொரு இனம் ஆதிக்கம் செலுத்தவராது. நாட்டில் சோம்பல் இருக்காது. இன்றுள்ள நிலைபோல் மக்கள் கூடி கோயிலிலும் வீதியிலும் வீண்வார்த்தை பேசிக் காலங்கழிக்கார்கள். ஒவ்வொரு மக்கள் சிந்தையிலும் தானும் வாழ உழைத்து பிறரும் வாழ உழைத்து பகிர்ந்துண்டு வாழ வேண்டுமென்பதே எண்ணமாகும்.

ஆகவே செம்மையான நடத்தைக்கு முதற்கண் உட்பகைகளாக காமத்தின் தூண்டுதலால் எழுகின்ற வெஞ்சினம் முதலாய பழிகள் நீங்க வேண்டும். ஆனதிலே இதன் உண்மையை நினைவிற்கொண்டு இதன்

கொடுமை அகல வேற்பெருமானை நோக்கி எனது நெஞ்சில் சஞ்சலம் ஏற்பட்டாலும் நாம் நமது பகையின் சஞ்சலத்திற்கு காரணமான பிறரைக் கொலை செய்தோ அடித்தோ அல்லது வஞ்சனையால் பகைவர் வாழ்வு கெடும்படியான சூழ்ச்சிகளைச் செய்யவோ என்னை விட்டிடாதே என முருகப் பெருமானை வேண்டிக்கொள்கிறார் யோகப் பெருமான்.

ஆகவே வெஞ்சினத்திற்கு மூல காரணமாவது யாது எனத் தெளிந்து அந்த வெஞ்சினத்தால் வரும் கேடுகளையும் நீக்கிக் கொண்டால் புறத்தே வருகின்ற எந்தப் பகையும் எம்மையாதும் செய்யாது; இதை முற்றி

மானிப்பாய் மருதடியில் ஐயர் கற்பழித்த சம்பவம்

இஊ ஆண்டுகட்கு முன் சங்காணச் சண்டியன் ஐயர் என எம்பத்திரிகையில் ஓர் செய்தி தந்திருந்தோம். சங்காணையில் என்ன இல்லாதிருந்தாலும் பிராமணரின் சண்டித்தனத்திற்கு குறைவில்லை. அதுவே அவரது சைவம் என நினைப்பவர்; இவர்களது சண்டித்தனத்திற்கு சித்தங்கேணி நாயன்மார்கட்கு காரைநகர் புங்குடுதி ஆண்க்கோட்டை மாதகல் முதலிய இடங்களில் இருந்து பெருமளவு ஆதரவு கிடைக்கும். இவர் கட்டி எல்லாம் மகோபாத்தியாராக விளங்குபவர் இணுவினைச் சேர்ந்த மடப்பள்ளி ஐயரின் மகனான சாத்திரிகள். இவர்கள் நடத்தும் குருகுலம் வீரப்போர் பயிற்சி நேட்பேசி காசு வாங்கும் பயிற்சி கன்னியரைக் கற்பழிக்கும் சாதுரியம் முதல் பலவும் இன்றைய மகோபாத்தியாய குருகுலப் பயிற்சியாகும்.

இப்படியாக பல இன்றைய ஒலி பெருக்கும் இளைஞர்குலம் மெச்சும் குருகுலப் பயிற்சியில் சிறந்துற்ற பல பிராமண இளைஞர்கள் சந்திரதீபத்தை ஆரம்பித்து அந்தணர்களே நீங்கள் கடவுட் தொண்டு செய்கிறீர் அதற்கேற்றமுறை ஒழுங்காக நடவுங்கள் எனக்கேட்கும் முகமாக அவர் விடும் தவறுகளைச் சுட்டிக் காண்பித்தலும் ஆத்திரமூற்ற பல பிராமண இளைஞர்கள் வழியிலும் தெருவிலும் நமது சந்திரதீப அச்சகத்திலும் வந்தும் பல வன்செயல்களைப் புரிந்தனர். நாம் அவற்றை மிகு பொறுமையுடன் எற்று அவர் அறியாமையின் இருளையே நோக்கினோம். என்று தான் இவர்களுடைய மிகு உணர்வு கெட்டு சீலம் மிகுந்த சிறப்புடையவராவர் எனக் கவலைப்பட்டோம்.

இப்படியான நிலையில் சங்காணையில் இருக்கும் ஓர் கடைக்கார ஐயருடைய மகன் ஒருநாள் சித்தங்கேணிச் சந்தியில் என்னைச் சந்தித்தார்; அவருடன் சித்தங்கேணியைச் சேர்ந்த ஒரு ஐயரும் நின்றார்; என்னைக் கண்டதும் "எடே" என்றார்; அருகில் வந்தார்; என்னடா நீ பிராமணரைப் பற்றி எழுதறய்; நாரி முறிப்பேன். இதில் வைத்து உதைப்பேன் அத்துடன் தூடனமான பல வார்த்தைகள் பேசிப்பேசி அடித்திடும்

லும் உண்மையெனக் கருதுங்கள்; புறப்பகையிலும் வெஞ்சினம் எமக்கே பொல்லாங்காக மாறும். உடன் இல்லாதிருந்தாலும் என்றதல் தீங்காக மாறும். நமது தமிழ் இனமே அடித்தவனுக்கு பதில் அடிக்க வேண்டுமென நினையாதே! இகழ்ந்தவனைத் தூற்ற எண்ணாதே! இதனால் வரும் சஞ்சலத்தை உனது மனச் சரந்தத்தால் கட்டு! சஞ்சலம் வரட்டும்; பாதகமில்லை. சஞ்சலம் பின்னர் உனக்கு இன்பமாகமாறும். பிறர் செய்யும் துயரத்திற்கு நீ சஞ்சலப்பட்டு வருந்தினால் அதன் பயன் பிறரும் தப்பிழை உணர்ந்து திருந்திடுவர்; நீயும் உய்வாய் என்பது சைவநூல் துணிபாகும்.

படி கையை ஒங்குவதும் பின்னர் அருகில் தனது சயிக்கிலுடன் வந்து முட்டுவதுமான பல அல்லல்களைச் செய்யச் செய்ய நாம் அவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு விலகிவிலகி வந்தோம்;

சங்காணை பொலிஸ் நிலையம் வரையும் என்னை இப்பிராமண இளைஞர் துரத்திவந்து பொலிஸ் நிலையம் வர அகன்று போயினர். இந்த பிராமண இளைஞரையே மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் கோவில் எஜமாள் பூசைக்கு அமர்த்தினார்; அவருடைய நிலையில் பாவம் வெறொரு பிராமணரும் போகார்; ஏனைய கோவில்களால் கைவிடப்பட்டவரே மானிப்பாய்க்கு கொடி ஏற்ற பூசை செய்யும் ஐயமாராவர். ஆகவே இப்பிராமண இளைஞர் மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் ஆலயத்தில் பூசை நடத்திடும்போது ராக்கியில் கன்னிப்பெண்கள் வருவார்கள். கோயிலில் செல்வார்கள்; ஐயருடன் பேசிக் கொள்வார்கள், கேரயில் உள்மண்டபம் இவர்களது இன்பலீலைக்கு தகுந்த இடமாயது; இதை அவதானித்த பொது மக்கள் இவர்கள் கோயிலில் என்ன செய்கிறார் எனப் பார்த்த போது இவர்களின் கேவல நிலை கண்டு பொய்சில் அறிவித்தனர்; பொலிசார் வந்து இவர்களைக் கைது செய்தனர் விசாரணையின்போது ஒரு பெண் தனக்கு ஐயர் இருமுறை இன்பம் கொடுத்து காசம் 30 ரூபா கொடுத்ததாகக் கூறியதாம். சில நாள் விளக்கமறியலில் இவர்கள் வைக்கப்பட்டனர். பின் ஐயர் பிணையில் விடப்பட்டிருக்கிறார்;

மானிப்பாய் மருதடியில் மட்டுமல்லாது வேறு பல கோயில்களிலும் இப்படியான பல லீலைகள் மறைமுகமாக நடைபெறுவதுண்டு. முன்பும் இக்கோயில் எஜமானே இப்படியான கள் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பது பலருமறிந்தவியும். கோயிலில் ஒலி பெருக்கிமுலம் ஐம்பதிலும் ஆசை வரும் எனப்பாடினால் ஐயர் மார் சும்மா இருப்பாரோ ஊரில் உள்ள கன்னிப்பெண்கள் சுகமான வழி காசு உழைக்க வகைகண்டால் சும்மா இருப்பாரோ? இதனை நாம் இங்கு குறிப்பிடுவதன் நோக்கம் இனி யாதல் மருதடி நிர்வாகம் தமது பிழைகளை உணர்ந்து நடத்துமா என்றதற்காகவே!

கத்தோலிக்க கோயில்கள் மூடும்பிக்கையால் மலிந்து தருமத்தைக் கொலைபுரிகின்றன தமிழர் கலாச்சாரம் சீர்கெடுகின்றது.

பலாலி தெற்கு,
வயாவிளாள்:

கனம் "சந்திரதீபம்" ஆசிரியர்
அவர்கட்கு
அன்புடையீர், வணக்கம்!

தங்களது துணிசரமான கருத்துக்களை வரவேற்று மென்மேலும் தங்கள் தொண்டு மேலோங்கி மனுக்குலம் நிம்மதியாகவும், பசிபட்டினி இல்லாமலும் இறைபக்தியுடையோராய் குருட்டுப்பக்தி மூடும்பிக்கைகளை விட்டு வாழத்தெண்டிக்க விரும்புகின்றோம்.

மடுக்கோவிலுக்குப் போகும் யாத்திரிகர்களை வாழிகளும் கயிறுகளும் கொண்டு வரும்படி அக்கோவில் சுவாமிகளால் செந்தில்வேல் பத்திரிகைகள், பிரசுரங்கள் மூலம் கேட்டிருக்கின்றார்.

இப்படியான சுயநலமிகளுக்குத் தாங்கள் நல்ல பாடம்படிப்பிக்க சந்திரதீபம் மூலம் நிறைய எழுதும்படி தயவாய் வேண்டுகின்றோம். இலட்சக்கணக்கான வருவாயை உண்டியல் மூலம் பெறும் புல்லுருவிகள் ஒரு சில, வாழி கயிறை கிணற்றடியில் வைக்கவும் மறுக்கின்றனர். கனவெடுப்பார்களென்று சாட்டுவார்கள். அப்படியானால் வாழிகளில் அழிக்கமுடியாதமையால் கோவில் அடையாளத்தைப் பொறித்து சங்கிலியால் கிறிஸ்து நாதரைப் பிணைத்துக் கட்டினதுபோலப் பூட்டி வைக்கலாம்.

இவர்களது கபட சுயநலங்களால் தான் மழையும் இல்லாமல் போகின்றதும் மற்றைய சைவ, பௌத்த யாத்திரை ஸ்தலங்களில் இப்படியான கேவலமான கோரிக்கையைக் கேட்பார்களா? அன்னதானம் குளிர் பானங்கள், யாத்திரிகர்கள் தங்கும் மடங்கள் போன்ற வசதிகளை அவர்கள் செய்து கொடுக்க, கத்தோலிக்கர் மட்டும் உண்டியலிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் மக்களை இனிய வார்த்தைகள் கூறி மயக்கி பணம் கறக்கின்றனர். மூடும்பிக்கைகளை வைத்தும் பணம் பெறுகின்றனர்; கண், காது, மூக்கு, வாய் போன்ற உருநாடுகளைச் செய்து வாடகைக்குக் கொடுக்கின்றர். உடனே அவ்வுரு நாடுகள் வேசி போல மீண்டும் திரும்பத்திரும்ப உருண்டபடியே இருக்கும்; மெழுகுதிரியும் மாறிமாறிக் கொண்டேபோகும். கொழுத்தின உடனே தொண்டர்கள் நூற்றுவிடுவார்கள். ஆள் அளவு மெழுகுதிரி, மிருகங்கள், பறவைகள், பச்சை பருசுகள், அள்ளு காசு, தென்னைமரக்கன்றுகள் போன்ற காணிக்கைகள் ஏராளம். மாடுகளை உடனே கொன்று தாம் சாப்பிட்டு மிகுதியை இறைச்சிக் கடைக்கு விற்

பார்கள், இன்னும் எத்தனையோ குளறுபடிகள்:

மழை வந்தால் யாத்திரிகர்களின் நிலை என்ன? ஒரு மடமும் அங்கு இல்லை. உள்ள வீடுகளை தமக்கு இசைந்தவர்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுப்பார்கள். நெருக்கடியான காலங்களில் அங்குள்ள சவக்காலைக்குள்ளும் பெரும் தொகையானவர்கள் முகாமிட்டு கல்லறைகளில் சட்டி பானை வைத்து எரித்து அவமரியாதை செய்வதுண்டு: முறையான மலசல கூட வசதி இல்லாது காட்டுக்குள் கோவிலைச் சுற்றி மலக்காட்சி பெரும் கேவலம்: சில பெண்களை காட்டுக்குள் கொண்டுபோய் இச்சை தீர்ப்பதும் வழக்கம்:

மடு முன்னைய காலம்போல விசுவாசமான ஆலயமாகவில்லை; ஒருவியா பார காலத்தைப் போக்கும் இடமாகவும், சிறிய காணி வளக்கவும், பணம் பெறும் இடமாகவும் மாறி வருகின்றது;

கத்தோலிக்க சபையில் பிறர் சினேகிதம் குறைவு. உதாரணம்: சென்ற வருடம் இங்கிருந்து மூவர் மன்றாடுக்கு வழக்கு சம்பந்தமாகப் போனார்கள். அங்குள்ள வாடி வீடுகள், ஒட்டலுகளில் இடமில்லாது கடைசியில் கோவில் சுவாமியிடம் போய், படுக்கக் கேட்டார்கள்; சுவாமி அப்போது பெண்பிள்ளைகளுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். தன்னைக் குழப்பி விட்டதை மனதில் வைத்து "இக்காலத்தில் மனிதரை நம்பமுடியாது நம்பினோர் தொல்லை யில் தான் மாட்டிக்கொள்ளுவார்; உங்களைப்பற்றித் தெரியாது. உங்களுக்கு இங்குபடுக்க இடமில்லை" என்று சாட்டுச் சொன்னார். இதைக் கேள்விபுற்றவர்கள் மிகவும் துக்கப்பட்டு, செய்வதறியாது, 6 மைல் தூரத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரத்துக்குப் போய், அங்கு அன்புடன் வரவேற்கப்பட்டு, இனிய உணவு வகைகள் கொடுப்பட்டு, மடத்தில் நிம்மதியாய் உறங்கி சந்தோசமாய் விடுவந்தார்கள். இது பற்றி பாப்பாண்டவருக்கும் அறிவித்தார்கள்;

வாழி கயிறு பற்றியும் பாப்பாண்டவருக்கு அறிவிக்கவிருக்கின்றோம்.

தயவு செய்து உங்கள் பத்திரிகையில் விபரமாய் இப்புல்லுருவிகளைப் பற்றி எழுதி மூடும்பிக்கையையும் பண ஆசையையும் கண்டிக்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

மீண்டும் வணக்கம்!!

இங்ஙனம்

தங்கள் உண்மையுள்ள
ஏ. எஸ். ஜே. எஸ். குமார்
ஏழைக் கத்தோலிக்கன்

ஒலிபெருக்கி பாவிக்கும் எந்தக் கோயிலையும் கோயிலாகக்

கருதல் தருமமாகாது

அக்கோவிலில் கும்பிடச் செல்லல் உபயம்

செய்தல் நாட்டில் தீங்கே பெருக்கும்

எந்த ஒரு கோவிலிலும் ஒலிபெருக்கி வேண்டியதில்லை. இந்தக் கருத்தை நல்லூர் கைலாசநாதக்குருக்கர் கூறியதுபற்றி சில ஆண்டு கட்டு முன் உங்கட்கு தெரிவித்

தோம். எந்தக் கோவிலும் ஒலிபெருக்கிப்பாவனை பரவமான செயல். அத்துடன் சைவ நீதிக்கும் துரோகமான செயல். ஐயோ இதை உணராது எமது மக்கள் ஒலிபெருக்கி கோயிலில்

வைத்து வெருளித்தனங்கள் பல் புரிகின்றன. இந்தப் பாதகச் செயலைச் செய்ய நாட்டிலும் தீங்கின்மேல் தீமை பெருகின்றது! தமிழினமே நீ நன்கு வாழ்ந்து உலகில் சிறப்புற எண்ணில் ஒலிபெருக்கி பாவிக்கும் எந்தக் கோவிலிற்கும் நீ கும்பிடப் போகாதே! உபயம் செய்யாதே. அதை அந்தப் பாவிக்குடன் விட்டிட்டு தெய்வம் வழிகாட்டும். இந்த ஒலிபெருக்கும் அசரணம் இறைவன் மாற்றுவான். வேல் துணையாக உண்டு என நினை. எதற்கும் அஞ்சாதே! உபயம் செய்யாததால் தீங்கு வராது!

பிழைகளை உணர்ந்து திருந்தாமல் வாதிடுவது காந்தியமா? அல்லது காந்தும் ஈயமா?

காந்திய சங்கத்தில் சில தனிப்பட்டவரின் அதிகாரப் போக்கிலும் நாட்டில் செம்மையிலாத நடத்தைகள் பெருகிவருவதை தடுத்து காந்தியசேவா சங்கத்தையும் நல்லோர்க்குடன் நடக்கும்படி அங்கு உண்மையாம்படி நிசுந்த தவறுகளை முன்பு நம்பத்திரிகையில் சுட்டிக் காட்டினோம்.

நாம் தவற்றைக் காட்டியதும் பாவம் தம் தவறு யார்க்கும் தெரியாது என பல கபட நிலைகளால் மறைத்திட நின்றவர் ஆத்திரமூற்றினர்.

யார் இந்தச் செய்தி சந்திரதீபத்திற்கு கொடுத்தார் என்பதை பல சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்த்தார். தமது பிழைகளை உள்மறவாகத் தெரிந்த தனது சக அங்கத்தவரைச் சந்தேகித்தனர் பேரில் வாதிட்டு வாயாடினர்.

நம்மிடத்தும் சிலர் வந்து உங்கள் பத்திரிகையை இல்லாமல் செய்ய ஏன் உங்களுக்கும்..... என்ற கோதாவில் சண்டித்தனம் பேசினர்.

நாம் அவரிடம் மிதபொறுமையுடன் ஒரு செய்தியை நாம் பத்திரிகையில் வெளியிட்டது அதற்குப் பொறுப்பானவர் உணர்ந்து திருந்தி நாட்டிற்கு நன்மை விளைக்கும் செயலைப் புரிய வழி காண்பிப்பதன்றி யாரையும் அவமானப்படுத்தும் நோக்கமாக இல்லை.

காந்திய சங்கம் பொதுமாக ஊழல்களால் நிறைந்திருக்கிறது. பொது நன்மைக்கென சேகரிக்கும் பணம் பொது மக்கள் நலனுக்காகச் செலவிடப்படுவதாகக் காணப்படவில்லை. ஊராரின் காசில் சிலர் காந்திய மூலம் தலைமடப் பதவிவேட்டை அதிகார வேட்டை செய்ய எத்த

சிவதொண்டன் நிலையப் பொறுப்பாளி

என் தலையைக் கொய்வாராம்
சிவதொண்டன் நிலையத்தில் ஏற்பட்ட சீமம்மையிலாத செயல்பற்றி எம் பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டோம். அத்தகைய நடத்தைகள் சிலவற்றிற்கு காரணமாக உள்ள சோமசுந்தரம் என்பவரும் அவருடன்கூடியவரும் என் மீது மனதில் வஞ்சக் கறுப்பு வைத்தனர். எனனை சிவதொண்டன் நிலையத்திற்கு வரவேண்டாம் எனக் கூறினர்.

அப்படியான நிலையில் நாம் அங்கு போவதில்லை. இது மட்டுமல்லாது சந்திரதீபக் கருத்துக்கள் நீதி உடையன என கூறிடும் சிவதொண்டனைச் சேர்ந்த பிற அங்கத்தவரும் அங்கு சந்தேகக்கண்ணால் நோக்கப்பட்டு அவர்களும் அங்கு போனால் அவமதிப்பிற்குள்ளாயினர்.

இதனால் மனம் வேதனைப்பட்ட ஒருவர் என்னிடம் தான் சிவதொண்டன் நிலையத்திற்கு போகாமலும் இருக்கமுடியவில்லை. போகவும் மனமில்லை. இந்நிலையில் சங்கடப்படுகின்றேன். காரணம் நான் உங்கள் பத்திரிகையை ஆதரிக்கிறேன் செய்தி தருகிறேன் என அவர்கள் நினைக்கின்

பலருக்கும் ஒரு மூடும்பிக்கை இருக்கிறது. கோயிலிற்கு செய்ததைச் செய்யாமல் விட்டால் கடவுள் கோபிப்பார் நமக்கு பீடைவரும் என்றதாக. ஆனால் கடவுள் ஒரு போதும் கோபிக்கமாட்டார். கடவுள் மிகக் கருணை உடையவர். அவர் நீங்கள் உபயம் செய்தால் போல் சந்தோஷப்படுகிறவர் அன்று! அல்லது செய்யாவிட்டால் கோபிப்பவர் அன்று. இறைவன் வேண்டுவது பூவும் நீரும் விளக்கும் புகையும் நல்ல சீவகாருண்யமுடைய நடத்தையுமேயாகும்.

னித்து அக்காசை மறைமுகமாகச் செலவழிப்பது நீதியன்று;

ஆகையினாலே நாம் தெரிவித்த குறைகள் நடைபெறவில்லை என ஒரு அறிக்கையை காந்திய சேவா சங்கம் ஏகமனதாகத் தீர்மானித்து எமக்கு அனுப்பினால் நாம் அதைப் பத்திரிகையில் பிரசுரித்து நாம் மன்னிப்பும் கோருவோம் எனக் கூறினோம். வந்தவர்கள் அப்படிச் செய்வதாக ஏற்றுக்கொண்டு போனவர் இன்றுவரையிலும் ஓர் அறிக்கையை நமக்கு அனுப்பவில்லை.

ஆனால் சென்ற பொதுக் கூட்டத்தில் நமது செய்தி பற்றி ஆராயப்பட்டு அதனால் காரசாரமான விவாதம் நடந்தது. அதனாலே பொதுக் கூட்டமே நடத்தமுடியாதிருந்தது எனத் தலைவர் நம்மிடம் நேரில் தெரிவித்துக் கொண்டார். பிழைகள் நடந்தனவோ நடக்கவில்லையோ என்பதை அலசி ஆராயாமல் நீதான் அச்செய்தி கொடுத்தாய் அவர்தான் அச்செய்தி கொடுத்தார் என்று வாதாடிக்கொத்தனித்ததால் உண்மையாம்படி அந்தப் பிழைகள் அங்கு நடைபெற்றன என்பதை அச்செய்தி கொடுத்தவரையிட்டு வாக்குவாதப்பட்டது நீருபித்துள்ளது. இதை எந்த ஒரு அறிவாளியும் உணர்வர்; இத்தகைய சங்கங்கள் நீதியாக நடக்கமாட்டாது பணம்பெற்று வீண்பிரச்சனைகளை உருவாக்கி நாட்டின் நலனைக் கெடுக்கப் போகின்றன! நாட்டின் உயர்வை பாதிக்கப்போகின்றன என்ற கவலையே மிகுகின்றது. வணக்கணர் பிழையை ஒருபோதும் ஏற்கார். நாம் அதற்கு என் செய்யலாம், பிழையைச் செய்துவிட்டு செய்யவில்லை என எல்லாத் தந்திரங்களையும் கையாளுவர். அவர் வழிகட்கு சுலபமாக பொது மக்களின் பணம் இருக்கின்றதே!

நான் சொன்னேன் நல்லாய் நீ செய். இன்றைய நிர்வாகத்தில் இச்செயல் போன்றன நடைபெற்றால் நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை எனக் கூறியதும் என்னை முழிசிப்பார்த்தபடி உடந்திங்கு செய்ய அருகில் வந்தார்; அப்பொழுது திரு. சபாலிங்கம் அவர்கள் குறுக்கிட்டு அவரிடம் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் ஒன்று உண்டு. அவர் எழுதினார். அது தவறையின் நீர் வழக்கைப்போடும் அதைவிடுத்து அவருடன் என் சண்டை என்றதும் அடிக்கவந்த சோமு திரும்பியது. திருஞான சம்பந்தமடம் சிவதொண்டன் நிலையம் எல்லாம் ஒரே வரிசையில் இன்று உள்ளன; நாம் என் செய்யலாம்;

குறிகலந்த இசை பாடலை எங்கு இந்த உலகில் இன்று காணலாம்

இன்று பண்ணிசையாளர் பணத்திற்குறி. ஒலிபெருக்கியின் பிரசாரக் கலிகர்நாடகம் துர்நாடக சினிமாக்குறியாகி காசின் வீணியில் தோய்கிறது. பணத்தின் பசையில் இசை குறியிலாததே!

ஒழுங்கான இசையும் யோக நிலையின் துரியத்தைச் சேர்க்கும் என்பதை சைவமக்களே உணருவீரோ! வாடுவோலியும் சினிமாவும் எம் இசைக்கலையை நாசமாக்கி விட்டன.

நமது சைவசமயத்தில் இசை ஓர் வழிபாடு. இசையால் உலகை ஒன்றவைத்த பெருமை சைவநாயன் மார்க்கு உண்டு. இசையால் பகையை நீக்கலாம். இசையால் எத்தனையோ நன்மைகளை உலகிற்குச் செய்யலாம்.

முற்பக்கத்தில் உள்ள பாடலை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் எம்பிரான் சம்பந்தர் தனது பாடலின் தொடக்கத்தில் "குறிகலந்த இசை பாடலினான்" எனக் கூறுகின்றார். இந்தக் "குறிகலந்த இசை" எனும் பதத்தில் தான் இறைவனுடைய திருவருள் கடாட்சம் பேசப்படுகின்றது. இசையில் குறிகலந்த தெனும்போது குறி என்பது யாது என்பதை நாம் சிந்தித்து தெரிய முற்படவேண்டும். குறி என்பது நோக்கம் அல்லது இலட்சியம் என பேசப்படும்.

இசையினுடைய நோக்கம்யாது என்றால் அது தெய்வநிலையை அடைதல் என்பதாகவே கருதவேண்டியிருக்கிறது. நமது தமிழ் மக்கள் கண்ட இசை தெய்வீகமாவது கட்டவுளே இசை பாடுகின்றனர். கட்டவுளே வாத்தியங்கள் வாசிக்கின்றார் எனக் கந்தபுராணம் கூறுகின்றது. ஓர் பாடலில் முருகன்.

"கோடியம்பியும் வேய்ங்குழல் ஊதியும் குரலால் நீடுதந்திரி இயக்கியும் ஏழிசை நிறுத்துப் பாடியும் சிறுபல்லியத் தின்இசை படுத்தும் ஆடுதும் விளையாடுதும் இவ்வரை அதன் கண்"

இசையாளனானான் எனக் கூறப்படுகின்றது. இன்னும் முருகப்பெருமானுடைய திருவிளையாடல்களைப் பேசும்போது:

"பாடின பருமணி ஆர்த்திடும் பணை மென் குரல் இசைக்கும் கோடங்கொள் புரிவித்திடும் குரல் வீணைகள் பயிலும் ஈடொன்றிய சிறுபல்லிய மெறியும் எவ ரெவரும் நாடும்படி பாடும் களி நடனம் செய்யும் முருகன்"

இப்படியாக பல பல வேடமாகி நின்று முருகக் கடவுள் மணி அடிப்பார் குழல் ஊதுவார். முரசம் என்னும் மேளம் வாசிப்பார். கொம்பு வாத்தியம் ஊதுவார். குரல் தந்தம் கைக்கிளை என்னும் இசைவகையாதி யான வீணைகளை வாசிப்பார். மத்தளம் உடுக்கு கல்லவடம் முதல் சிறு வாத்தியங்களையும் வாசிப்பார் எவரும் நாடும்படி பாடுவார் ஆந்தக் கூத்தாடுவார் எம்பிரான் முருகன்.

இந்த இருபாடல்களையும் நாம் அவதானித்தால் இசை தெய்வத்தினுடையது. தெய்வீகமாகுவது என்பது தெளிவாகின்றது. தெய்வங்களும் இசையை விரும்பினால் இசை என்படியான குறி உடையது என்பதை நமது மக்கள் இன்று உணர வேண்டும்.

இப்படியான இசையின் மகத்துவத்தை பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் இன்னும் நயம்படக் கூறுகின்றார். நமது யோக மார்க்கத்தில் தியான நெறியில் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுமுத்தி துரியம் துரியாதிதம் என ஐந்துவகை உண்டு. ஆகவே நாத இசைக்கும் இந்நிலைகள் உண்டு என்பதை பெரிய புராணம் வலி உறுத்திக் கூறுகின்றது. ஆனாய நாயனார் என்பவர் குழல் வாசிப்பவர். தமது இசையை அவர் சிவனுக்குச் செய்திடும் தொண்டாகச் செய்தனர். அவர் தனது இசைமூலம் வாழ்வைப் பெருக்க எத்தனிக்கவில்லை; வருவாயைக் கருதவில்லை.

வாழ்வின் வருவாய்க்காக பசு ஒம்புதல் இருந்தது. இசை தொண்டாக இருந்தது. இந்த நிலையில் வாழ்வு இவருடைய இசையால் பணம் என்னும் குறி இலாத தால் தெய்வீகமாக மாறி அந்த இசை புனித நிலையில் பிரபல்யமடைந்து சிறப்புறத் தொடங்கியது. இவர் நித்திலும் இந்த இசையை மக்கள் கேட்டு மகிழ இசைக்கவில்லை; இறைவன் கேட்டு மகிழவே தமது இசையை ஆக்கினார்.

இதனாலே ஆனாய நாயனார் தமது மனதில் அன்பூறிய நேரமெல்லாம் இறைவனை நினைந்துருகி தமது பாட்டில் தமது புல்லாங்குழலை எடுத்து வாசிப்பார். ஒருநாள் வழமைபோல் தமது பசுக்களை மேய்த்திட காணில் சென்ற ஆனாயநாயனார் ஓர் கொன்றை மரம் மலர்ந்து பூத்திருந்த அதன் இயல்பைக் கண்டவுடன் உள்ளம் சிவன்பால் உருகி தமது புல்லாங்குழலை எடுத்து "குறிகலந்த இசையாக" தமது இசையை பெருக்கத் தொடங்கினார்.

இந்த இவரது அற்புதமான இசையின் நிலையை பெரிய புராணத்து சேக்கிழார் சுவாமிகள் நயம்படச் சொல்லி உள்ளார். எமது முன்னைப் பெரியோரது இசை அமைப்பின் சிறந்த நிலையை இசை ஏதும் அறியாத "டப்பா" பாட்டுப் பாடும் சங்கீத வித்துவசிரோண்மணிகள் உணரும் படி நாம் கீழே தருகின்றோம். பெரும் விலாசமாக யாழ்ப்பாணத்தார் கருதும் சீகர்பி கோவிந்தராஜனுடைய இசையே குறி இலாத இசை. அதை ஒலிபெருக்கியில் பாடும்போது ஐயோ காதைப் பொத்திக்கொண்டு எங்காதல் அமைதி தேடி ஓட மனம் வருகின்றது. கீழே தரப்படும் பெரிய புராணப் பாடல்கள் இதை தெரிவிக்கின்றன. இன்றைய சினிமா இசை என்னும் குரவளிக் காற்றில் சுழன்றடித்து வெருளும் தமிழ் மக்கள் உணரும்படி இப்பாடலைக் கீழே தருகின்றேன். உலகிற்கு பயனான மரங்களை வீடுவாசலை உடைத்து பிடுங்கி எறியும் குரவளி போலவே இன்றைய சினிமா இசை வந்துள்ளது. வாடுவோலி என்னும் பசாசு ஐயோ குரவளியோடு சேர்ந்து எமது தெய்வீகக் குறிகலந்த இசையை நாசமாக்கிவிட்டது. வாடுவோலியின் வஞ்சப்போக்காலும் சினிமாவின் விப

சார இசையாலும் இன்று உத்தமமான தெய்வ இசைபாடும் சைவப் பெரியோர் தமது இசைத்தொண்டை கைவிடுத்துள்ளனர். சினிமா நடிகரான இராமச்சந்திரனே தமிழ் நாட்டின் பிரதம மந்திரியாக இருக்கும் போது தென் இந்திய மக்களின் தெய்வக்கலை இசை உணர்ச்சி எட்படி என்பது நன்கு தெளிந்து கொள்ளலாம்! தென் இந்தியாவில் தெய்வ இசை முற்றாக அழிந்தொழிந்தது. இதை மீண்டும் சிறப்பிக்க வேண்டுமென்றால் தெய்வ இசை பரப்பிய தென் இந்திய நாட்டில் இசையை தெய்வீகமாக்க முயலவேண்டும்.

இதோ கீழேதரப்படும் பெரிய புராணப் பாடல்களை படித்து உணர்ந்து இசை என்ன குறி உடையது! இசையால் எழும் பயன் யாது? குறியாது என்பதை நீங்கள் நேரில் தெளியுங்கள்.

ஆனாய நாயனார் அன்பூறி இசைக்கும் பகுதியில் சில பாடல்களை உரையுடன் கீழே தருகிறோம்:

மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் வரன்முறையால் தந்திரிகள் மெலிவித்தும் சமங் கொண்டும் வலிவித்தும் அந்தரத்து விரல்தொழில்கள் அளவுபெற அசைத்தியக்கிச் சுந்தரச்செங் கனிவாயும் துளை வாயும் தொடக்குண்ண;

மந்தரம் மத்திமம் தாரம் இவைகளில் வரன் முறையாக அவைக்கு ஏற்றபடி சுரத்தகளைத்திற்குரிய துளைகளை மெலிவித்தும் சமன்கொண்டும் வலி உடையதர்கச் செய்விக்கும் இடைப்பட்ட துளைகளில் கொண்ட விரல்களின் போக்கினை அளவுபெற அமைத்து இயக்கி சுந்தரமாய அவரது செங்கனிபோலும் வாயையும் துளைவாயையும் வைத்து தொடக்குண்ண;

எண்ணிய நூற் பெருவண்ணம் இடை வண்ணம் வனப்பென்னும் வண்ண இசை வகையெல்லாம் மாதூரிய நாதத்தில் நண்ணியபாணியும் இயலும் தூக்குநடை முதற்கதியில் பண்ணமைய எழும் இசை எம்மருங்கும் பரப்பினார்.

இசை நூலில் அளவுபடுத்திய பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்பு வண்ணம் எனும் இசைக்குரிய வண்ணங்களின் வகை எல்லாவற்றையும் சேரவிளக்கிடும் பெரும் துரிய நாதத்தில் வருகின்ற பாணியும் இயலும் தூக்கும் நடையும் முதலான கதிகளில் பண் அமைந்திடும்படி வரும் இசையை எம்பக்கரினும் பரப்புகின்றார் தமது வேய்ங்குழலை ஊதியவாறு எமது ஆனாய நாயனார்.

வள்ளலார் வாசிக்கும் மணித் துளைவாய் வேய்ங்குழலின் உள்ளுறை அஞ் செழுத்தாக ஒழுகியெழு மதுரவொலி

வெள்ளநிறைந் தெய்வயிர்க்கும் மேலமரர் தருவினாதேன் தெள்ளமுதின் உடன்கலந்து செவி வார்ப்பு தெனத்தேக்கடி

எம்வள்ளலார் ஆனாயர் வாசிக்கின்ற முத்துப்போலும் சிறந்த துளையாய வாய்உடைய வேய்ங்குழலின் உள்ளுறை இசை திரு ஐந்தெழுத்தே யாக ஒங்கி எழுகின்ற மதுர ஒலியின் வெள்ளம் எங்கும் பரந்து நிறைந்து; எல்லா உயிர்க்கட்கும் வானின் உள்ள தேவர்களது கற்பக விருட்சத்தில் விளைகின்ற தேனினை தெள்ளிய அமுதத்துடன் கலந்து அவர்களது செவியில் வார்ப்புதுபோலத் தேக்கிடலும்.

ஆனிரைகள் அறுகருந்தி அசைவிடா தணைந்தயரப் பாணுரைவாய்த் தாய்முடியில் பற்றும் இளங்கன்றினமும் தானுணவு மறந்தொழியத் தட மருப்பின் விடைக்குலமும் மாள்முதலாம் காண்விலங்கும் மயிர்முகிழ்த்து வந்தணையு

பசங்கூட்டங்கள் இந்த ஓசை கேட்டு அறுகம்புல்லை உண்டு அசை மீளாவாக ஆனாய்பால் அணைந்து மெய்மறப்ப; தாய்ப்பசுவில் பால் உண்ணும் நுரையுடைய வாயரல் தாயின் முலையில் பற்றி ஊட்டுகின்ற இளம்கன்றுகளின் இனமும் தமது மிக இன்பமாய தாய்ப்பால் உணவினை மறந்து நீங்கி இசையின் வயப்படி; பெரும் கொம்பினை உடைய எருதுகளின் கூட்டங்களும் மாள்முதலாக உள்ள வணவிலங்குகளும் தெய்வீக இசையின் நலத்தால் உரோமஞ் சிலிர்த்து ஆனாய நாயனார்பால் வந்தணையு;

ஆடுமயில் இளங்களும் அங்கசை வயர்ந்து மருங்கணுக ஊடுசெவி இசைநிறைந்த உள்ள மொடு புள்ளினமும் மாடுபடிந் துணர்வொழிய மருங்கு தொழில் புரிந்தொழுகும் கூடியவன் கோவளரும் குறை வினைபின் துறைநின்றார்;

ஆடுகின்ற மயிலின் இளங்களும் அங்கு அசைவாய தம் ஆடலை மறந்து தாம் அசைவதையுமே மறந்து வந்து எம்பெருமான் ஆனாயர் மருங்கணைய; காதாடு சென்ற இசையமுதம் நிறைந்த உள்ளத்துடன் பட்சிகளின் இனமும் ஆனாயர் பால் பக்கரில் வந்து படிந்து தமது உணர்வு ஒழிந்திட; அவர் பக்கரில் கோல்ரெழில் புரிந்து பசுநிரைகாக்கும் வலிபெயுடன் கூடிய இடையர்களும் தாம் எடுத்த செயலை மறந்து குறைவினையாக விடுத்து நின்ற நிலையில் இசைகேட்டு மெய்மறந்து உருகி நின்றனர்.

பணிபுவனங் களிலுள்ளார் பயில் பிலங்கள் வழியணைந்தார் மணிவரைவாழ் அரமகளிர் மருங்கு மயங்கினர் மலிந்தார் தணிவில்லை விஞ்சையர்கள் சாரணர்கின் னரர் அமரர் அணிவிசும்பில் அயர்வெய்தி விமானங்கள் மிசை அணைந்தார்;

அவ்விடத்து எம் அரசர் ஆளுயர் பால் பாம்புகளின் உலகில் உள்ளார் கள் தாங்கள் முன்பு மேல் எழுந்து வரப்பயின்ற பாதாள வழிகள் ஊடாக இங்கு வந்தார்கள். மணிகள் விளையும் மலையில் வதிகின்ற தேவ மகளிர் எம்பிரான் ஆளுயர் மருங்கு இசையால் மயங்கியவாறு வந்து பல ராகத் திரண்டனர்; குறைவிலாத ஜளிவடிவாய விஞ்சையர்கள் சாரணர் கின்றனர் தேவர்கள் யாவரும் அழகிய வான்வழியாக மெய்மறந்து தமது விமானங்களின் மேலாக இங்கு வந்தார்கள்.

சுரமகளிர் கற்பகப்பூஞ் சோலை
களின் மருங்கிருந்து
சுரமலரின் அமுதாட்டும் கனிவாய்
மென் கிள்ளையுடன்
விரவுநறுங் குழல் அலைய விமானங்
கள் விரைந்தேறிப்
பரவி ஏழிசை அமுதம் செவிமடுத்
துப் பருகினார்.

தேவப்பெண்கள் கற்பகப் பூஞ் சோலைகளின் பக்கரில் இருந்து மலர் போன்ற தமது கைகளில் நின்றும் அமுதாட்டுகின்ற கனிவாய் உடைய கிளிகளுடன் சிறந்து பொருந்திய வாசனையுடன் திகழும் கூந்தல் அவிழ்ந்திட: விமானங்களின் விரைவாக ஏறி எம் ஐயன் ஆளுயர்பால் வந்து அவர் பெருக்கிப் பரப்பிய ஏழு இசையின் அமுதத்தை காதால் கேட்டுப்பருகினார்.

நலீவாரும் மெலிவாரும் உணர்
வொன்றாய் நயத்தலினால்
மலிவாய் வெள் ளெயிற்றாவம்
மயில்மீது மருண்டுவிழும்;
சலியாத நிலை அரியும் தடங்கரியும்
உடன்சாரும்;
புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய்
புல்வாயும்;

உலகத்தில் வலிமையுடையவ ராய் பிறரைத் துன்புறுத்துவாரும் அவரால் துன்பப்படுவாரும் தமது உணர்வு எல்லாம் இசைமயமாய் அத னையே நயத்தலினால் நஞ்சமலிந்த வெண்பற்களை உடைய பாம்புகள் தமது பகையான மயிலின் மீது மருண்டுவிழும்; எதுவரினும் சலிப் படையாத நிலையுடைய சிங்கமும் அதன் பகையாய் பெருத்த யானையும் உடன்சேர்ந்து வரும். புலியின் வாயின் பக்கரில் அணையும் புல்லை மேய்ந்து அதனை வாயில் கொண்ட சிறுமானும்;

மருவியகால் விசைத்தசையா; மரங்
கள்மலர்ச் சினைசலியா;
கருவரைவீழ் அருவிகளும் காண்
யாறும் கலித்தோடா;
பெருமுகிலின் குலங்க்புடை
பெயர்வொழியப் புனல்சோரா
இருவிசம்பின் இடைமுழங்கா;
எழுகடலும் இடைதூரும்பா.

சிறந்து நிலவிய காற்று விசை யாக வீசாது; மரங்களில் உள்ள கொம்பர்களும் சலித்து அசையாது; கருமலையில் நின்றும் வீழ்கின்ற அருவி யாறுகளும் காணல் நீராய ஆறுகளும் இரைந்தோடாயின. பெருமுகிலின் குலங்க்யாவும் பக்கராகப் பெயர் ன்து எழுகின்ற தமது செயல் ஜழிய மழை பொழியாவாயின. பெருவா னத்தின் இடையாக முழக்கம் உருது; எழுகடலின் இடையாக ஏதும் ஒரு அலையும் தோன்றாது.

இவ்வாறு நிற்பனவும் சரிப்பனவும்
இசைமயமாய்
மெய்வாரும் புல ன்சுரண மேவிய
வொன்றாயினவால்
மொய்வாச நறுங்கொன்றை முடிச்
சுடையார் அடித்தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்
குழல்வாசனையுருக்க;

இவ்வாறு நிற்பனவும் சஞ்சாரம் செய்வனவுமாய உயிர்வர்க்கம் யாவும் இசைமயமாய் தமது உடம்பில் வாழ் கின்ற புலன்கள் கரணங்கள் யாவும் ஒன்றாக இசையப் பெற்றனவால்; வாசனை மொய்த்திருக்கின்ற அழகிய கொன்றை மாலையை முடிசூடிய சுடையுடைய அப்பன் திருவடித்தொண்டர் எம் ஆளுயர் நாயனார் தமது செவ்விய திருவாயின் மீது வைத்து ஊதிய திரு வுடைய வேய்க்குழலின் வாசனையாய இசை அமுதம் அந்த உயிர்களின் உள்ளங்களை உருக்கி ஒன்றாக்கி பமையால்;

மெய்யன்பர் மனத்தன்பின் விளைந்த
இசைக் குழலோசை
வையந்தன் னையும்நிறைத்து வானம்
தன் வயமாக்கிப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்
பொதுவில் நடம்புரியும்
ஐயந்தன் திருச்செவியின் அருகணை
யப் பெருகியதால்.

உண்மை அன்பராய ஆளுயர் பெருமானது மனதின் அன்பில் விளை ந்த இசையுடைய குழல் ஓசையாய் து இப்பூமி முழுவதையும் நிறைத்து வான்உலகுகளையும் தனது வசமாக்கி பொய்யாய அன்பினால் எட்ட முடியாதபடி பொன்மயமான கனகசுபையில் நடனம் செய்யும் எம் ஐயனு டைய திருச்செவியின் அருகில் அணையும்படி பெருகிக் கொண்டது;

ஆளுயர் குழலோசை கேட்டருளி
அருட்கருணை
தானுய திருவுள்ளம் உடையதவ
வல்லியுடன்
காணாதி காரணராம் கண்ணுதலார்
விடையுடைத்து
வானாறு வந்தணைந்தார் மதிநாறுங்
சடைதாழ;

ஆளுயர் நாயனார் குழலோசையினை எம் அப்பன் தில்லைச்சிவன் கேட்ட ருளி அருளும் கருணையும் ஒன்றாய் உருவுடைய திரு உள்ளமுடைய தவக் கொடியாய உமையம்மையாருடன் கானமாய இசைக்கெல்லாம் காரண ராய கண்ணுதற் கடவுள் தமது இடப வாகனத்தையும் செலுத்தி வான்வழி யாக அவ்விடத்து வந்தணைந்தார் தமது அழகுடைய இனிமை மணந் திடும் சந்திரன் அணிந்த திருச்சடை தாழ்ந்திட;

திசைமுழுதும் கணநாதர் தேவர்
கட்டு முன்னெருங்கி
மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது
வேற்றெலிகள் விரவாமே
அசையஎழுங் குழல்நாதத் தஞ்
செழுத்தால் தமைப்பரவும்
இசைவிரும்பும் கூத்தனர் எழுந்
தருளி எதிர்நின்றார்;

எம்பெருமான் எழுந்தருளி வருத லும் அவருடன் திசைகள் முழுவதும் கணநாதர்கள் தேவர்களுக்கு முன் னாக நெருங்கி வானின் மேலாக அடுக்காக வரும்பொழுது; வேறே னைகள் அங்கு பெருகாதபடி ஊதி நின்ற யாவரும் தம் உள்ளம் உருகி அசைய எழுகின்ற குழலின் நாதத் தில் ஐந்தெழுத்தை அமைத்து தம்மை வணங்கிடும் ஆளுயர் நாயனார் முன்பு இசையை விரும்பும் எங்கூத் தன் எழுந்தருளி அவர் எதிர் நின் றார்.

முன்னின்ற மழவிடைமேல் முதல்வ
னார் எப்பொழுதும்
செந்நின்ற மனப்பெரியோர் திருக்
குழல்வாசனைகேட்க
“இந்நின்ற நிலையேநம் பாலணை
வாய்” என அவரும்
அந்நின்ற நிலையெயர்ப்பார்
ஐயர் திரு மருங்கணைந்தார்;

முன்னாக நின்ற தரும தேவதை யாய இடபத்தின் மீது அமர்ந்தருளிய தேவாதி தேவன் எம் அப்பன் எப்

போதும் செம்மையாய மனத்தில் நின்ற பெரியவர் ஆளுயர் நாயனாரின் திருவுடைய வேய்க்குழலின் வாசனை கேட்டருள விரும்பி; ஆளுயர் நாய னரை நோக்கி, “இங்கு நீ நின்ற இந்த நிலையேயாக எம்முடன் அணை ந்து வந்திடுவாய்” எனத் திருவருள் புரிந்திடலும் அது கேட்டருளிய ஆளுயர் நாயனாரும் தாம் அங்கு நின்ற நிலையை விடுத்து பெயர்ந்து நீங்கி எம் ஐயர் பெருமான் தில்லைச்சன் புறத்தாக அணைந்து வந்தார்.

இப்பாடல் இவ்வளவையும் நீங் கள் உண்மையாய்ப்படி உணரவல்லீரா னால் எமது இசை எத்தகைய சிறப் புடையது என்பதை நன்கு உணர லாம்.

ஏதோ மேல்நாட்டு நாகரீக இசையை மெய்யென நம்பி அதன் பாணியை எமது தமிழ் மக்கள் தமது இசையுடன் சேர்க்குடிப்பாடி அதன் வழியால் இசை இன்று பஞ்சமாபாத கங்களில் ஒன்றுகிவிட்டது என்றால் அது தவறில்லை;

அடுத்து இன்றைய பண்ணிசை யாளர் பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டும். இன்றைய பண்ணிசையாளர் பலரும் இசையை தமது வருவாயாக்கி அத னைப் புனிதமற்ற நிலையில் நின்றும் வழுவிடச் செய்துள்ளனர்.

இன்றைய பண்ணிசையாளர் பல ருக்கும் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லை; பலருக்கும் தரும வளக்கமில்லை; கூலிக் குப் பூசை செய்யும் சண்டாளரைப் போல் இப்பண்ணிசையாளரும் காரில் வருவாரைக் கனம் பண்ணி காசுக்காக அவரைக் கண்டு சிரித்து அவர் காசுக் காக கோயிலில் பண்ணிசைக் கச்சேரி வைக்கும் நீசர் போலாயினார்.

இத்தகைய நிலையில் திருக்கேதீச் சரத்தில் தேவாரம் சொல்ல சம்பளத் திற்கு அமர்த்தப்பட்ட தென் இந்தியப் பண்ணிசையாளர் சிகரெட்பற் றிய வாயுடன் சிகரெட்டை ஏறிந்து விட்டுத்தான் தேவாரம் சொல்லு வார்.

தவத்திற்கு ஒரு மகத்துவம் உண்டு என்பதைச் சாதிக்க சந்திரதீபம் உதித்தது

யோக சூாமிகள் தமிழ் மக்கள் மீது அளவிறந்த கருணை நிறைந்த வர். அவர் தமது தவநெறியின் புனித நிலையால் சைவத்திற்கும் தமிழிற்கும் புத்தயிர் கொடுக்க நினைந்தார். இலங்கை நகரில் தமிழ் மக்கள் கபிட் சமாக பகையின்றி வாழ்ந்து உலகில் மீண்டும் வேதநெறிகள் சைவத் துரை கள் சிறக்க வேண்டுமென்ற விருப்ப முள்ளவர். அதனாலே ஞானியான அவர் உலக நலனிலும் கருத்துக் கொண்டார்.

தமிழரது பிழையான போக்கும் அவரது தீமையே விளைக்கும் அரசி யல் பேச்சின் விளையும் தமிழரைக் கொண்டு போய் அழிவின் எல்லையில் விடும் என்பது அவரது உள்ளத்திலே தெரிந்து கொண்டமையால் தன்னிடம் செல்லும் அன்பர்களிடம் தாம் ஓர் ஞானியாக இருந்தும் தமக்கு சில அரசியல் கதைகள் தேவை அந் தன என்றாலும் சில நல்வழிகளைச் சொல்பவர். இதனை விளங்காத சய நல அரசியல் வாதிகள் அவரிலும் குறை கூறினர். அவர் உரைகளை ஏற் காது பிழைவழியால் தமிழ் இனத் தைக் கேட்காக்குகின்றனர்.

இப்பத்திரிகை பற்றிய தகவல்

இப்பத்திரிகை கொக்குவில் மேற்கு ஆணைக்கோட்டை விதியில் வசிக்கும் திரு: வை. நல்லையா அவர்களால் தமது சந்திரதீப தவநெறி வளாகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. வெளியிட்ட திகதி 10-8-1981 ஆகும். தெரடர்புகட்டு ஆசிரியர், சந்திரதீபம், கொக்குவில் என விண்ணப்பித்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்; வருட சந்தா ரூபா 40.

இவர்க்கு துர்க்கை அம்மன்கோ யில் கன்னிப்பெண்களை கலியாணம் செய்ய வழிகாட்டி உழைத்த காசில் 5000 ரூபா நன்கொடை கொடுத் தது. பல பணக்காரரின் காசினே வேண்டி பாவியின் பொருள் பாவத் தைப் பெருக்குவதுபோல் தருமபுர வித்துவான் ஓதுவார் மூர்த்தி சிகரட் அல்ல அவர் என்ன என்ன இன்ன மும் செய்யார்.

எங்எது யாழ்ப்பாணப் பண் ணிசையாளர் பலரும் இதேகதிதான்; அவர்கட்கும் காசு வேண்டும் விலா சம் வேண்டும். கைதட்டு (அப்பி ளோஸ்) வேண்டும். கைக்கடிகாரத் தையும் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்துப் படிக்கும்போது பார்க்கவே சிரிப்பாய் இருக்கும்; பல பண்ணிசையாளரும் சினிமாவிலாதல் என்று தங்கட்கு இடம் கிடைக்குமோ என அங்க லாய்த்தபடி நிற்பதைக் காணலாம்; வானொலியில் கடமையாற்றும் உத்தி யோகத்தரைக் கண்டால் இவர்கள் பல் இழித்து பதுங்கி நிமிர்ந்து தங் கட்கும் இடம் கிடைக்குமோ என்ற வகையில் கும்பிட்டு நிற்பர்; வானொ லியில் தாம் பாடினால் வருவாயும் விலாசமும் வரும் வானொலி புகழ் என்ற விளம்பரமும் நோட்டீசில் போடுவீக்கலாம் என்றே அங்க லாய்தது இப்படியான நற்குறியிலாத துர்க்குறியாகவே இசையை ஆக்கி விட்டனர்.

ஆகவே சைவ உலகமே! மேற் காட்டிய பெரிய புராணச் செய்யுள் களை உணர்ந்து நீங்கள் நாம் சொல் வதில் தவறுண்டோ? என்பதை நீந் யாக நினையுங்கள். உங்கள் நெஞ் சார நினைந்து இன்றையநிலையில் இசை எந்நிலையில் உள்ளது என எண்ணிப் பாருங்கள்.

ஆனதினாலே இசையை தொண் டாக்க முற்படுங்கள். இசையின் இலக் கணங்களை நன்கு உணர்ந்து அவற் றைப் பேணி நன்முறையாக இசையை வளர்த்திட எத்தனியுங்கள்.

சுவாமி மிலேச்ச நாட்டு நாகரீ கத்தில் ஒருபோதும் ஈடுபடுவதில்லை. சினிமா வானொலி இவற்றை விரும்புவதில்லை. ஒலிபெருக்கி யாரும் போட்டால் ஏன் குழறுறுங்கள் எனச் சொல்வார்; ஆடம்பரமான விழாக் கள் எவற்றையும் விரும்புவதில்லை; உபநிடதக் கருத்துக்களில் சுவாமிக்கு நல்ல பிரியம். அந்தணர் வந்தால் உபநிடதம் ஓதச் சொல்லி கேட்டிருப் பார். வீணை ஒருவார்த்தை யாருட னும் பேசார். பேசினால் கடவுட் குறிகலந்த பேச்சாகவே இருக்கும்; சுவாமி குறிகலந்த இசைக்குரிய கீர்த் தனங்கள் பல பாடி உள்ளார்.

அவர் காட்டிய உண்மையான தவ வழியில் சந்திரதீபம் தன் பணிபுரிகின்றது. இப்பத்திரிகையை பலர் இகழலாம். ஆனால் இப்பத்திரிகை தமிழர்க்கு நலம்தர உதித்தது என்பதை சில ஆண்டின் பின் யாரும் உணர்வார். இன்று மதவெறியாள ராய வஞ்சுகர் பல தடை ஏற்படுத்த முயன்றாலும் நாம் சோரோம்! நல் லூர் திருஞானசம்பந்த மடம் பல பொய்வதந்தி மூலம் பத்திரிகைக்கு இன்னல் வருவிக்க முயல்கின்றது;